

U OVOM BROJU

- SAVJETI »NEĆE« KREDITE
- TKO SE PRIPREMI, BOLJE I PROFITIRA
- NOVAC ZA ODMOR
- CRKAO MU KONJ, DOBIO AUTOMOBIL
- VODOVOD U JOŠ ŠEST SELA
- KLJUČ U TVORNIČKOJ BRAVI
- DRUKIJE FINANCIRANJE, BOLJE CESTE
- SVAK PONESTO — I SVIMA DOBRO
- I STARI I MLADI — KAO JEDAN
- SKRADIN — DALMATINSKI MOTOVUN!
- REPORTAŽA: ZEMLJE NEPRESAHLI PLOD
- O MASKAMA U NAMA
- »JESENJI BOG SUNCA«

ŠIBENSKI LISTI

ORGAN SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA OPĆINE ŠIBENIK

GOD. XIV BROJ 704 — CIJENA 40 DINARA (0,40)

LIST IZLAZI SRIJEDOM

ŠIBENIK, 16. OŽUJKA 1966. GODINE

DOPRINOS - 600 MILIJUNA NE DAJE SE „STOLICA“ OLAKO

Otkako je u selima šibenske općine uveden samodoprinosa za izgradnju komunalnih objekata može se slobodno istaći da je razlika na relaciji grad-selo postala sve manja: i u načinu života i uopće u poboljšanju životnog standarda seoskog stanovništva. U posljednje tri godine, prema podacima koje smo dobili u Odjelu za financije Skupštine općine Šibenik, ukupna vrijednost izvršenih radova procjenjuje se na milijardu i 2000 milijuna starih dinara, od čega samo od samodoprinosu stanovništva 600 milijuna.

U 65 sela, u kojima živi više od 41 tisuću osoba, iz samodoprinosu i iz sredstava koja je dodijelila na ime pomoći šibenska općina, izvedeno je više značajnih radova na elektrifikaciji, gradnji vodovodne mreže, puteva i drugih komunalnih objekata. Što se tiče izgradnje vodovoda, postavljen je cjevovod između Dubrave i Tijesna, čija ukupna vrijednost iznosi 137 milijuna dinara, zatim cjevovod do Pirovca u vrijednosti od 89 milijuna, od Vrpolja do Primoštena u vrijednosti od 210 milijuna, cjevovod na otoku Krapnju, u što je utrošeno 26 milijuna, izvršene su također pripreme na polaganju cjevovoda od Dubrave do Vodica, te od zagorskog vodovoda do sela Sitno Donje.

U vrijednosti od 550 milijuna dinara električno svjetlo dobila su ova sela: Primošten sa desetak okolnih zaselaka, Konjevrate, Bilice, Cvrlevo, Jadrtovac, Rogoznica, Dubrava, Rakovo Selo, Plastova, Čista Mala i Velika, Donje Polje, Sonković, Bračkalci, Gračač i Dazlina. Radi daljnjeg unapređenja

turističke privrede, na dijelu obalnog pojasa izgrađeno je nekoliko modernih saobraćajnica kojima je stanovit broj mjesta povezan sa Jadranskom turističkom cestom. Uz maksimalne napore mještana asfaltirani su putevi koji od magistralne vode u pravcu Vodica, Pirovca, Tijesna, Murtera, Betine, Primoštena i Rogoznice. Osim stanov-

nika spomenutih sela, pomoć u gotovom novcu dali su i građani koji žive izvan svoga rod-nog mjesta.

Samodoprinosa kao značajan oblik pomoći u daljnjem razvoju sela šibenske općine stanovci su obijučke prihvatili, naišavši pri tom na svesrdnu pomoć od strane nadležnih faktora u komuni. (ij)

ZELENILO U NEMILOSTI

S pravom se kaže da su perivoji, dvoredi i nasadi — »zelena pluća grada«. Zelene površine prostiru se u našem gradu na više od 40.000 kvadratnih metara. Ustanova »Zelenila« podigla je u posljednje dvije godine, uz kompletiranje već postojećih zelenih površina, oko 10.000 kvadratnih metara novih parkova. Ti su radovi izvršeni u gradskim predjelima Mažurice, Baldekin i Križ. Za ozelenjavanje novih površina u te dvije godine uloženo je — više od 45 milijuna dinara.

U ustanovi »Zelenila« kažu da su u planu rada zacrtali daljnje »osvajanje« neozelenjenog prostora. Govore da će za odr-

žavanje zelenih površina i stvaranje novih kompleksa perivoja i nasada u ovoj godini utrošiti više od 35 milijuna dinara. Da bi se ti poslovi mogli obaviti, prišlo se izgradnji modernog rasadnika, a sada se gradi i staklenik. On će zauzimati oko 250 kvadratnih metara. Bit će natkrit i dovršen do kraja ove godine. Izgradnja staklenika stajat će 20 milijuna starih dinara.

U rasadnicima i u stakleniku uzgajati će se zelenilo i cvijeće za održavanje postojećih i »stvaranje« novih kompleksa zelenila. I građani, koji iz godine u godinu pokazuju sve veći interes za kućni uzgoj cvijeća, moći će se koristiti uslugama »Zelenila«.

Međutim, u toj ustanovi nisu zadovoljni odnosom građana prema zelenim površinama i cvjetnim nasadima, jer, kažu, kao da vlada shvaćanje da je to zelenilo — »nekakve države«, a ne njihovo i kao da na indirektni način i oni ne plaćaju stvaranje novih i kompletiranje i čuvanje postojećih zelenih površina. (D. B.)

KAD NESREĆA DOĐE, BIT ĆE PREKASNO

Postoji li »čudo nečudno«? Postoji. Evo ga: u Skupštini općine Šibenik — u stručnim službama — radila su dva sanitarna inspektora. Kažemo da su radila — jer je »knjiga spala na jedno slovo«. Onaj drugi sanitarnac prešao je u jednu šibensku radnu organizaciju, i to — zbog bolje plaće! Sada su njegova mjesečna primanja veća za blizu 20 tisuća dinara.

Odlasku svoga kolege nije se obradovao sanitarnac koji je ostao vjeran Skupštini općine Šibenik. (Do kada?). Nije se radovao iz prostog razloga što je ostao sam i što bi trebao — po slovu zakona i potrebi — da vrši kontrolu u oko 2.500 objekata, a u najboljem slučaju, kako kaže, on bi u toku godine mogao izvršiti samo 600 pregleda.

Stvarna brojka izvršenih pregleda bit će, međutim, još manja, jer je na »leda« sanitarnica »pala« i sva administracija Sanitarne inspekcije, a to znači da će za pregled imati malo — gotovo nimalo vremena.

Na području komune ima stotinjak sela i zaselaka. U njima i u gradu živi više od 82 tisuće stanovnika. U ljetnim mjesecima taj se broj povećava za još stotinjak i više tisuća. A ljeta je ljeta i razna cri-

jevna i druga oboljenja, više puta i zarazna, mogu se pojaviti svakog trenutku. Mi o tome, izgleda, ne razmišljamo. Ali, tko će na sebe preuzeti odgovornost ako nam se dogodi nesreća?

D. B.

Uspjeh naše sopranistice

Dvadeset sedmog veljače na plakatu »Male Floramy« u Splitu naknadno je u naslovnoj ulozi bilo odštampano ime Ane Sindik-Kalauz. To je bio debi naše sugrađanke u splitskoj opereti. Solistica RKUD »Kola« nastupila je u roku od nekoliko dana još dva puta pred splitskom publikom. Bio je to nesumnjiv uspjeh i ostvarenje davne želje sopranistice Ane Sindik-Kalauz — da se pojavi na operetnoj sceni. Ona je još prije dvije godine položila audiciju u Splitu, ali radi objektivnih okolnosti nije mogla biti angažirana. Sada, međutim, postoje šanse da bude angažirana i u širem repertoaru splitske operete.

ANA
SINDIK-
KALAUZ

USPJESAN NASTUP AMATERA U MAKARSKOJ

Na gostovanju u Makarskoj, koje je organizirao Turistički savez općine Makarska, dramska sekcija TLM »Boris Kidrič« izvela je u prepunoj dvorani Doma kulture komediju Petra Kukuljica »Konfužjun u Getu«. Redatelj toga komada je Josip Vikarić, a scenografiju je dao Branko Friganović. Uloge su tumačili Damir Strkalj, Pere Sarić, Milka Jelić, Ana Jelić, Albert Druter, Zoja Antolov, Jadranka Aras, Boris Uroda i Dražen Belamarić. Predstavi je prisustvovao i autor koji se veoma povoljno izrazio o scenskoj realizaciji toga komada.

Na području naše komune bilo je deset radnih organizacija u kojima se vršila reizbornost direktora. U devet organizacija na natječaj se javio samo po jedan kandidat, a u osam radnih organizacija na natječaj se javio dosadašnji direktor. U ostale dvije radne organizacije javili su se drugi kandidati, i to u jednoj kandidat iz same radne organizacije, a u

drugoj čak pet kandidata — svi izvan radne organizacije.

U svih deset organizacija radnički savjeti su prihvatili prijedloge komisija. Tako je posao oko reizbornosti na području šibenske komune privršen krajem.

Sudeći po uvjetima koje su natječajci obuhvaćali, može se zaključiti da su u nekim radnim organizacijama uvjeti bili

prilagođeni osobi na koju se računalo za direktora. Naime, visoki radni i rukovodeći staž, koji je tražen u natječajima, ne pruža mogućnost natjecanja većem broju kandidata, a naročito mladim ljudima. U šest slučajeva u natječaju je kao uvjet postavljen dugi radni staž i staž na rukovodećem mjestu od jedne do petnaest godina.

Za visoku i višu stručnu spremu tražio se rukovodeći staž od jedne do pet godina, za SSS od pet do deset godina, za visokokvalificiranog radnika petnaest godina. U Općinskom sindikalnom vijeću rekli su nam da nije bilo pojava izigravanja natječaja, ali da bi se mogla staviti primjedba na rok trajanja natječaja — koji je u svim slučajevima bio 15 dana, osim u jednom — 20 dana. Taj rok zaista nije pružao mogućnosti da se za direktorska mjesta natječu i ljudi izvan naše općine. (D. B.)

Nisu izvršili svoju dužnost

U petak, 11 ožujka, održan je plenum Općinskog odbora SS-RN Šibenik. Na plenumu je, pored ostalog, bilo riječi i o izostancima odbornika sa sjednice. Nakon dosta oštre diskusije o radu nekih odbornika, za koje se Socijalistički savez naše općine zalagao pred biračima da baš oni budu izabrani,

dat je prijedlog da se opozovu i partijski kazne svi odbornici koji su izostali sa više od 50 posto odvojenih i zajedničkih sjednica vijeća Skupštine općine Šibenik. Plenum Općinskog odbora SS-RN smatra da ti odbornici nisu izvršili svoju odborničku ulogu i opravdali povjerenje — birača. J. G.

ZABORAVLJENI SPOMENIK

U podnožju Vagnja, između proplanaka Dinare i Kamešnice, a pored ceste Sinj-Livno, stoji piramidalni spomenik palim šibenčanima, koji su poginuli u bitkama 1943. i 1944. godine. Spomenik stoji kao simbol uspomene na 35 palih boraca. Ali, stoji pust i čeka da netko postavi vijenac.

Prošle su već tri godine otkako je Savez boraca iz Sinja položio na spomenik jedan vijenac u ime Saveza boraca Šibenika, jer navodno nije bilo materijalnih sredstava za upućivanje delegacije koja bi položila vijenac. Savez boraca iz Sinja, smatrajući da je dužnost ovdašnje organizacije da o spomeniku vodi brigu, skrenula je na to pažnju organizaciji u Šibeniku.

Netko o spomeniku ipak vodi brigu, a to su djeca iz sela Gljeva, Bajagića, Bitelića i ostalih zaselaka, koji svake godine uoči Dana borca polažu skromne kite oporog planinskog cvijeća — da bi očuvali uspomenu na pale partizane šibenčane. Mnogi prolaznici pokraj spomenika s pravom se pitaju da li postoji netko tko

je zainteresiran da spomenik njegova sina, kćerke, brata, sestre i slično bude okišen i da tako očuva uspomenu na junaka koji su poginuli u gudurama Dinare i Kamešnice.

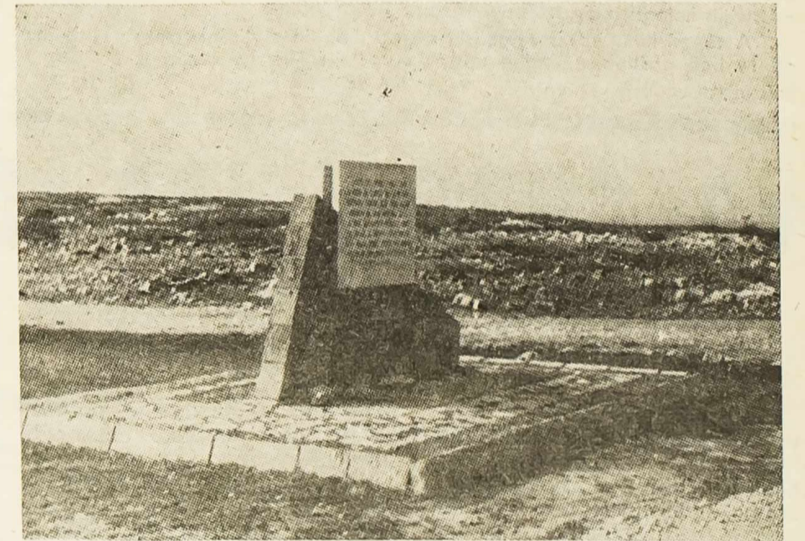
U našem gradu žive majke, očevi i djeca, koji ne mogu zaboraviti uspomenu na pale partizane. Zato se ni oni ni nadležne organizacije ne bi smjele oglušiti na pojavu — da se zaboravlja jedna velika u-

spomena, jedan kameni simbol, na koji vjetar slučajno nanese kakav drač ili korov i tako »okiti« grob palih graditelja slobode.

Na spomeniku se i danas mogu vidjeti oštećenja koja je poneki čobanin nenamjerno, sklanjajući se od ljutoga vjetrova, nanio stavljanjem kamenja — da bi na njega sjeo i zaštitio se od zime, ili pak paleći vatru i tako zacrnio slova kojima su ispisana imena.

Eto, zbog toga predlažemo da se o spomeniku povede više računa i da grobnicu naših 36 boraca okitimo vijencima.

Rade-Mile Grgurević

partituri, tako i glumački na sceni. Ali sve se dobro završilo. Naravno, imala sam tremu, ali kad sam već »uskročila« — nisam više imala vremena da mislim na bilo šta. Uživanje me toliko zaokupilo. Bombardelli se kasnije interesirao da li bih mogla pjevati opernu subretu. Već je to za mene bilo veoma laskavo.

I Rijeka i Osijek imaju još na repertoaru »Malu Floramy«. Imate li kakve ponude za gostovanja i u tim gradovima?

»Nije isključeno da bih i tamo mogla gostovati. Postoje takve mogućnosti.«

Kakav je Vaš ostali repertoar?

»Na repertoaru imam još i »Splitski akvareli«, »Eru-s onoga svijeta« (Đulu) te Jelenu u »Zrinskom«.

Kada je prije dvije godine preko Radio-Zagreba bila snimana prazna dva pjesma hrvatske kompozitorke Ivane Long, pjevala ih je Ana Sindik-Kalauz uz orkestar pod ravnanjem Rudolfa Matza. U to vrijeme nastupala je i s grupom Opereg studija Muzičke omladine iz Zagreba, kojim je rukovodio Antun Petrušić.

»Zanimljivo je« — rekla nam je na kraju Ana — »da su iz te grupe svi mladi ljudi danas angažirani u Osijeku. Imat ćemo prilike da se opet sretnemo.«

J. C.

BOLJE FINANCIRANJE MODERNIJE CESTE

Poduzeće za ceste »Sibenik«, koje djeluje na području bivših kotara Zadar i Šibenik, održava ceste I, II i III reda u ukupnoj dužini od 1.072 kilometra. Asfaltiranog kolovoza ima 247 kilometara ili 23 posto od ukupne dužine svih cesta. Modernizacija se obavlja dosta sporo. Tako je u posljednjih deset godina, bez Jadranske turističke ceste, modernizirano samo 73 kilometara ceste ili 0,68 posto od ukupne cestovne mreže.

Ovih dana posjetili smo to poduzeće i tehničkom direktoru inž. Anđelku Marušiću postavili nekoliko pitanja na koja je on tado odgovorio.

Ceste se čuju prigovori da se ceste vašeg područja nalaze u lošem stanju, a posebno dionica Lozovac—Knin. Interesiralo bi nas da nam kazete uzroke takvog stanja?

— Ceste koje održava ovo poduzeće pretežno su građene posljednjih 200 godina sa tehničkim elementima i kvalitetom podloge koji je odgovarao ondašnjem stupnju razvoja prevoznih sredstava. Makadamske ceste mogu danas izdržati najviše do 500 tona opterećenja dnevno. Ali od 1960. do danas to se opterećenje povećalo za nekoliko puta. Cesta Šibenik—Drniš—Knin ubraja se u najopterećenije saobraćajnice u Hrvatskoj. Godine 1956.

prosječno dnevno opterećenje ceste iznosilo je 513, a prošle godine — čak 5.600 tona. I broj vozila se osjetno povećao. Očito je da je uz takvu frekvenciju vozila i takvo opterećenje stari način održavanja ceste postao neefikasan i nerentabilan.

Šta je s priprema na asfaltiranju ceste do Knina i još nekih saobraćajnica?

— Prema jednoj analizi, povećani troškovi eksploatacije te ceste iznosili su u prošloj godini oko 220 milijuna dinara. Modernizacija preostalih 38 kilometara do Knina koštala bi oko milijardu dinara. Taj podatak govori da bi se cjelokupne investicije vratile zajednici u obliku uštede za nepunih pet godina. Modernizaciju te ceste financirat će skupština općina Šibenik, Dniš i Knin, i to svaka na svome području s udjelom od 60 posto, a ostatak će se podmiriti iz republičkog putnog fonda. U ovoj

godini predviđa se asfaltiranje u dužini od 10 do 12 kilometara te ceste. Osim toga, modernizirat će se ceste Zadar—Knin, Benkovac—Biograd i Maslinica—Obrovac.

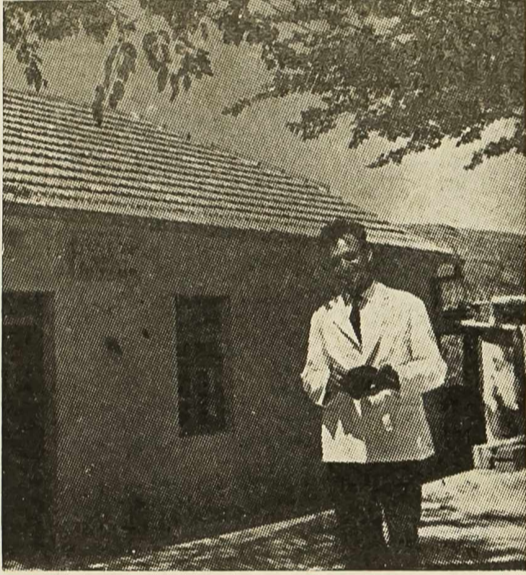
Koliko godišnje trošite za održavanje ceste?

— Vrijednost osnovnih sredstava poduzeća (ceste i mostovi) iznosi oko 43 milijarde dinara. Zbog stalne kronične nestašice sredstava za redovno održavanje ceste, na tučanikim cestama — radi potpune istrošenosti gornjeg i djelomično donjeg sloja — uništeni fond za ceste iznosi 6 milijardi i 900 milijuna dinara. U našim uvjetima trebalo bi za redovno održavanje godišnje osigurati oko milijun dinara za svaki kilometar. Međutim, u proteklom razdoblju izdvajali smo prosječno od 180 do 360 tisuća dinara po kilometru. Iz toga proizlazi da zbog povećanih eksploatacijskih troškova godišnji gubici iznose oko milijardu i 100 milijuna dinara.

Na kakve teškoće nailazite u svome poslovanju i kako ih rješavate?

— Najveća teškoća je u pomanjkanju novčanih sredstava za prostu reprodukciju i u neriješenom statusu poduzeća. Izvori financiranja su direktni i indirektni. Direktni prihodi su od naknade od pogonskog goriva, a indirektni čine naknade koje pripadaju općinama i koji se sabiru u raznim fondovima, a ovi opet svaki za sebe stupaju u ugovorne odnose sa poduzećem. Deficitarnost tih prihoda uvjetovala je i nemogućnost uvođenja amortizacije ceste i mostova. Bez toga režima poduzeće se ne može uključiti u novi sistem privredovanja. Amortizacija samo gornjeg sloja ceste iznosila bi oko 2,5 milijarde dinara godišnje.

Osim toga, poduzeće prema zakonskim propisima snosi punu odgovornost za sigurno odvijanje saobraćaja na cestama bez adekvatnih sredstava za njihovo kvalitetno održavanje. Sadašnje rješenje u financiranju poduzeća leži u povećanju stalnih prihoda, tj. u povećanju naknade od goriva na račun smanjenja poreza na promet goriva (maloprodajna cijena benzina iznosi 125 dinara po litri, a proizvodna cijena 47 dinara. Međutim od 78 dinara, koliko iznosi razlika, za ceste se odvoja samo 20 dinara), kao i u povećanju naknade za motorna vozila. Ukoliko bi se to usvojilo, problem održavanja ceste bio bi donekle riješen, iako bi društveno-političke zajednice morale i dalje intervenirati sa novčanim sredstvima kada bi se radilo o rekonstrukciji i modernizaciji ceste. (i.j.)

ZA GOSTA UVIJEK IMA

Suvremeni turizam ne može se zamisliti bez malih privatnih ugostiteljskih objekata. Oni su potrebni osobito u krajevima gdje nema društvenih objekata, ili ih ima — ali spavaju nezasađeni zimski san!

Jedan od takvih malih ugostiteljskih objekata je — i gostionica »Roški slap«. Smjestila se povrh prekrasnih Roških slapova, a vodi je privatni ugostitelj Mate Širinić. S terase toga lokala pruža se divni pogled na bučne slapove i okolicu. Kad se tome doda veoma solidna usluga, te pečeni odojci, kvalitetno vino, cipli na žaru, pečene tuke, domaća šunka, pastirve i niz drugih specijaliteta, onda posjet Roških slapovima uistinu znači trenutak zabave i rekreacije.

Zasluga za to dijelom pripada i ugostitelju Mati Širiniću, koji se i u ovo zimsko doba — a vele i ljeti — mnogo više brine da udovolji gostu od svojih kolega iz društvenog sektora.

A tu mislimo na ugostiteljski objekt koji je stotinjak metara udaljen od Matine gostionice, kojim upravlja ugostiteljsko poduzeće iz Drniša, a koji je zapečaćen i zatvoren! (D. B.)

VODOVOD U JOŠ ŠEST SELA

Poduzeće »Vodovod i kanalizacija« investirat će ove godine veća sredstva kako bi se konačno dovršili ogranci vodovoda prema selima koja su već izvršila iskopne za polaganje cijevovoda.

Kako smo informirani, vodovode će dobiti sljedeća sela: Milkovići, Danilo Kraljice, Skračići, Sitno Gornje, Kričići, Bičine, neki zaseoci, u Bilicima i neka druga manja mjesta. U te će radove »Vodovod i kanalizacija« investirati više od 10 milijuna dinara. Mještani spomenutih sela marljivo su radili na iskopu za cijevovod i ti su radovi milijunske vrijednosti. Primoštence će svakako o-

bradovati vijest da se dovršavaju radovi kojima će dobiti dovoljno vode.

Radi se o tome da je Primošten, iako je dobio vodovod, znao često, posebno u ljetnim mjesecima, osjećati »glad« za vodom. Da bi se taj problem skinuo s dnevnog reda, poduzeće »Vodovod i kanalizacija« prišlo je postavljanju širih profila cijevi za vodovod na prelazu kod Grebaštice (kroz more!)

Pored toga, do početka turističke sezone dovršit će se i neka prekidna otklonna od Vrpolja do Primoštena. Sve će to omogućiti da Primošten u »špicu« sezone bude opskrbljen dovoljnim količinama vode.

Financijska sredstva za te preinake daje poduzeće »Vodovod i kanalizacija«. Stanovnici Primoštena dali su za podizanje vodovoda oko 100 milijuna starih dinara, što u novcu, i što u dobrovoljnim radovima. Tako značajnim samodoprinosom teško se može pohvaliti bilo koje mjesto na Jadranu. (D. B.)

VIŠE OD 40 DANA

U analizi prošlogodišnjeg turističkog prometa na šibenskoj rivijeri, o čemu je bilo riječi na posljednjoj sjednici Upravnog odbora Turističkog saveza općine, istaknuto je da su, unatoč povećanom broju gostiju i ostvarenim noćenja, objekti u komercijalnom ugostiteljstvu bili iskorišteni sa svega 40 dana — prema 120 dana na području Dalmacije!

Možda zato i nije čudno da je poduzeće »Rivijera« i treću uzastopnu godinu završilo s gubicima. Spomenuti podatak u toliko je više zabrinuo turističke radnike — što će se u nastavljenoj sezoni, kad se dovrši most i dionica ceste kroz Šibenik, trebati boriti za svakog gosta — da dođe u naš grad i da u njemu boravi što duže. Da li će komercijalni objekti biti iskorišteni više od

40 dana, to će bez sumnje zavistiti o umješnosti i naporima svih faktora u komuni. Prevladalo je mišljenje da je potrebno poduzeti mjere kako bi naše područje bilo dostupno što većem broju turista iz zemlje i inozemstva.

Tako je predloženo da se osigura kvalitetniji smještaj u objektima kućne radinosti, da se obavi potpuna evidencija le-

žaja i izvrše pripreme za organiziranju prijavno - odjavnu i informativnu službu.

Nadalje, imperativno se nameće dobra organizacija snabdjevanja, saobraćaja i drugih pratećih djelatnosti, kao i akcije na unapređenju turističke kulture u mjestima koja su se već afirmirala u toj grani privrede.

Da bi se poduzeli određeni zahvati u komercijalnom ugostiteljstvu, predloženo je da se već sada Turistički savez i Skupština općine upoznaju sa dosad ugovorenim kapacitetima u inozemstvu.

U MJESECU TURIZMA organizirat će se na šibenskoj rivijeri nekoliko akcija za uređenje mjesta i plaža, ozelenjavanje javnih površina i više seminara za iznajmljivanje soba. Sve te akcije inicirat će turistička društva. U Vodovima je već donesen plan akcija za travanj, tj. za —mjesec turizma.

NA ELEKTRIFIKACIJI SELA radit će se i u ovoj godini. U tim akcijama sudjelovat će stanovnici više od desetak naselja. Uz samodoprinos mještana radovi na elektrifikaciji izvest će se u Danilo Birnju, Vrpolju, Gačelezima, Velikoj Glavi, Piramotovicima, Dubravcima, Rupama, Laškovićima, Zdrapnju, Vačanima, Vrsnu, Boraji, Danilu Kraljicama i u još nekim selima.

U ČAST DANA BORCA podići će se nekoliko spomenika i spomen-ploča u znak sjećanja na poginule borce NOR-a i žrtve fašističkog terora. Spomenici će se podići u Vodicama, Murteru i Purić-Sepurini, a spomen-ploče u Kaprijju, Putičanjima i šibenskom predjelu Crnica.

29. LIPNJA OVE GODINE u Murteru će se održati centralna proslava u povodu 100-godišnjice osnivanja Narodne čitaonice. Proslava će biti obilježena različitim kulturnim priredbama. Toga dana prije stotinu

U NEKOLIKO REDAKA

godina Mureter je dobio značajnu kulturnu instituciju.

IZ MATIČNE LUKE KRAPANJ krenule su prošlog tjedna dvije ekipe spužvara u lov. Krapanjski spužvolovci boravit će duže vrijeme na krstaranju uzduž jadranske obale. Prigle odlaska u lov izvršen je uobičajeni remont na sva četiri broda šibenskog poduzeća »Kornat«.

PRSKANJE STABALA višnje mareske obavlja se ovih dana na području bivše općine Tijesno, gdje će biti prskano više od 60 tisuća stabala. Poljoprivredna zadruga u Pirovcu izdvojila je za tu akciju milijun i po starih dinara iz vlastitih sredstava. Slične akcije poduzet će se i u drugim selima šibenskog područja.

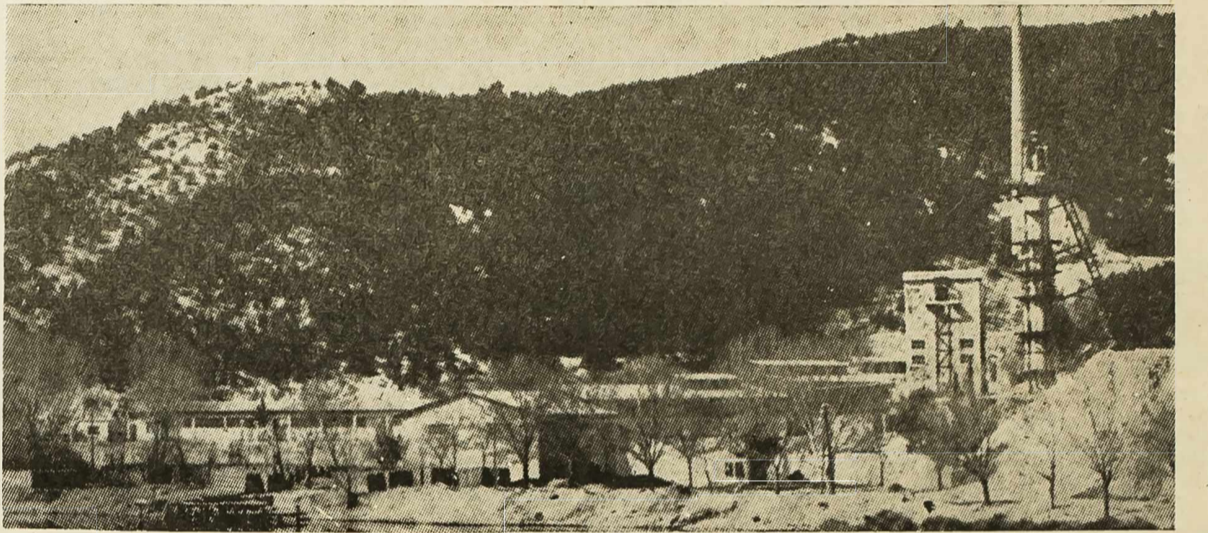
SEMINARI HIGIJENSKOG MINIMUMA započet će uskoro u svim turističkim mjestima šibenske općine. Te seminare organizirat će organi Sanitarne inspekcije uz pomoć tu-

rističkih društava. To će biti jedna od akcija u priprema za ovogodišnju turističku sezonu. Potrebu organiziranja takvih seminara nametnule su veoma loše higijenske prilike u našim selima.

U »ŠPICU« TURISTIČKE SEZONE bit će objavljivan redovni tjedni informativni bilten koji će poslužiti turistima da se što bolje upoznaju s turističkim novostima na šibenskoj rivijeri. Bilten će izdavati Turistički savez općine.

UZDUŽ JADRANSKE turističke ceste izvodi će se do početka sezone radovi na pošumljavanju i ozelenjavanju površina. U dobrovoljnim radovima sudjelovat će učenici osnovnih i srednjih škola, članovi šibenskih radnih kolektiva i pripadnici Jugoslavenske narodne armije. Prva akcija takve vrsti izvršena je na potezu od Ražine do Morinjskog mosta.

NA RADILISTU MOSTA preko šibenskog zaljeva stigle su ovih dana dizalice »Dvainka« i »Dubrava«, koje će pomoći u skidanju željeznih konstrukcija s obje strane luka. Netom se završi taj posao, dizalice će postaviti rešetkastu konstrukciju na sredini luka i tako konačno izvršiti njegovo spajanje. (j.j.)

KLJUČ U TVORNIČKOJ BRAVI

Jedna tvornica formalno prestaje da postoji. Formalno, jer ona je još tu: tu su zgrade, uređaji, tu su sirovine, proizvodi — pa i radnici.

To je tvornica opeke i kreča u Skradinu.

Sada je u njoj sve utihnulo: pogoni stoje prazni, beživotni, peći se ugasile.

Duge godine mukotrpnog rada nisu dale rezultata. Rad je obustavljen desetog prosinca prošle godine. Likvidacija!

Osamdesetak radnika još je uvijek na platnom spisku, do kraja ovog mjeseca. Kada se ovdje proizvodilo, bilo je u tvornici zaposleno i do 150 radnika. To je značilo oslonac za isto toliko obitelji iz Skradina i okolnih sela. Sada treba tražiti druge mogućnosti jer — tvornica će biti napuštena. Teretna vozila još uvijek povremeno odvoze opeku sa skladišta.

Skradinjani ne vole govoriti o svojoj tvornici. Ne vole ni oni koji u njoj još ponešto rade. Svima njima se problematika tvornice popela »preko glave«.

»Šta ćete više pisati!« — rekao nam je sekretar poduzeća. »Gotovo je s njom i šta tu ima više da se kaže!« — dodao je.

Možda nema, a možda i ima. Možda će biti još diskusije na relaciji: investor—projektiralo, jer ni likvidacioni postupak nije završen. U tvornici je ostalo da se prodaju oko milijun komada opeka. Cijena im je trideset dinara po komadu. Hoće li sve »otići« po toj cijeni? Dobar dio kupuje poduzeće »Izgradnja«, ali na skladištu ima još dosta proizvoda.

Nitko ovdje ne zna kako će se iskoristiti sve ono što iza likvidacije ostane. Šta učiniti sa zgradama? Šta s velikom novom peći za kreč? Možda će se razmisliti i o tome da se otvori nekaak servis, ili skladište. Stručnjaci koji sada oko toga rade valjda već imaju o tome neke ideje, jer ne može se sve srušiti ili demontirati. Stajalo bi to i suviše sredstava.

Tako je Skradin izgubio svoju tvornicu. Treba se, kažu, više okrenuti prema turizmu. J. Č.

DRNIŠ

KOMUNALAC UKINUO SVOJA DVA POGONA

Zanatsko komunalno poduzeće »Komunalac« u Drnišu ukinuo je svoju postolarsku radionicu i frizersku radnju. Iako su to jedine radnje te vrste u Drnišu, po ocjeni uprave poduzeća — one su poslovala sa stalnim i visokim gubicima. One će ubuduće posloovati pod rukovodstvom — privatnika. »Komunalac« je poslije toga sveo svoju cjelokupnu uslužnu djelatnost na elektro - instalatersku radionicu, građevinarstvo i kinematograf u Drnišu i Oklaju. Odluku »Komunalca« o ukiđanju tih dvaju pogona građani nisu primili s oduševljenjem i smatraju da je to odraz organizacionih slabosti u poduzeću. (c)

ĐURO OPANČINA NOVI SEKRETAR OPĆINSKOG KOMITETA MITETA SKH U DRNIŠU

Na konstituirajućoj sjednici, koja je održana prošlog četvrtka, za novog sekretara Općinskog komiteta SKH u Drnišu izabran je Đuro Opančina.

Đuro Opančina rođen je u Drnišu 1938. godine. Član je SKH od 1959. i završio je Višu ekonomsku školu. Nalazio se do sada na dužnosti referenta za plan i analize Skupštine općine, a bio je i sekretar prve teritorijalne osnovne organizacije SKH u Drnišu. (c)

414 DOBRIH UČENIKA

Skućena budžetska sredstva općine stavila su Radničko sveučilište u prilično težak položaj. Dotacije »školi za odrasle« gotovo su sasvim presahle. Međutim, kolektiv sveučilišta je pokušao da pronađe izvore samofinanciranja. Takav trud nije bio uzaludan, jer se broj polaznika pojedinih centara, seminara i škola — znatno povećao.

Tako Centar za strane jezike trenutno ima 192 polaznika. U okviru toga centra radi magnetofonska škola za engleski jezik, te seminari francuskog, njemačkog i talijanskog jezika. Ukupno u okviru Centra za strane jezike djeluje 17 seminara a polaze ih radnici, službenici, srednjoškolski i učenici škola prvog stupnja. U narednoj školskoj godini, ako za to bude interesa kod građana, otvorit će se i seminari za još neke strane jezike.

Centar za stručno obrazovanje ima 105 polaznika. Oni se pripremaju za stjecanje kvalifikacije i visoke kvalifikacije. U sastavu toga centra radi i tečaj za stenografiju, a pohađa ga 40 osoba. Pored toga, Centar je organizirao i seminare higijenskog minimuma. Predavanja na tim seminarima traju 36 sati, a dosad ih je završilo više od 300 osoba.

U Centru za opće obrazovanje već treću godinu uspješno radi područno odjeljenje Srednje upravne škole Split, a pohađa ga 57 osoba koje se uglavnom već nalaze u radnom odnosu.

U sastavu Centra za idejno-

političko obrazovanje radi Politička škola sa dvadeset polaznika. Seminare idejno - političkog obrazovanja završilo je do sada 200 osoba. (D. B.)

ODBIJENA TUŽBA IVANA LIPOVIĆA

Okružni sud u Šibeniku izrekao je 15. III 1966. godine presudu — kojom se odbacuje tužbeni zahtjev tužitelja Ivana Lipovića protiv glavnog i odgovornog urednika »Šibenskog lista«. U svome zahtjevu Lipović je tražio da redakcija objavi njegov odgovor na informaciju »Šta se to događalo u Vodovodu«, a koja je bila štampana u »Šibenskom listu« broj 698 od 2. III 1966. godine.

U odgovoru Ivan Lipović se udaljio od teksta objavljenih informacija. Iznosio je pojedine stvari koje nisu u neposrednoj vezi sa sadržajem objavljenih informacija. Takav odgovor ne bi pružio javnosti materijalne činjenice koje bi doprinijele stvarnom obavještenju o događajima koji su se zbivali u radnom kolektivu »Vodovoda«.

Okružni sud je glavnog i odgovornog urednika »Šibenskog lista« oslobodio svake odgovornosti zato što nije objavio takav neadekvatan i neuobičajen odgovor Ivana Lipovića. Redakcija

SAVJETI „NEĆE“ KREDITE

U prošloj godini, za razliku od 1964. godine, kućni su savjeti koristili znatno manje kredita iz Fonda stambenih zgrada. To najbolje pokazuju slijedeća dva podatka: 1965. godine

kućni savjeti podigli svega 2.800.000 starih dinara, dok je godinu dana prije taj iznos bio znatno veći — 28.800.000 starih dinara. Koji su razlozi da su se u

razmatranom razdoblju kućni savjeti »sustezali« od podizanja kredita iz Fonda stambenih zgrada, a pogotovo što se potrebe za opravkom zgrada nisu

umanjile, nego su iz godine u godinu sve nužnije?

Ukinute stambene zajednice, koje su funkcionirale svega godinu — dvije, obilato su koristile kredite iz Fonda stambenih zgrada, čak i onda kad nije bilo potrebno. Postojale su i tendencije za korištenje tih kredita na povećanje postojećeg komfora i standarda u novim i komfornim zgradama.

Intervencijom Skupštine općine i banke te su tendencije uspješno suzbijane. Ali, ipak je nerazumljivo da se oslobađanjem od plaćanja amortizacije iz stanarine nisu koristile pogodnosti koje su iz toga proistekle, tj. povećanje kreditne sposobnosti za dobivanje većih kredita, a prema tome i veće korištenje i ulaganje u popravke starih zgrada.

Zanimljivo je istaći — da je sve do kraja 1965. godine podnijet i odobren samo jedan jedini kredit za popravak i izmjenju postojećeg standarda u jednoj relativno novoj zgradi!

D. B.

CRKAO MU KONJ - DOBIO AUTOMOBIL

Na posljednjem plenumu Općinskog odbora SSRN Šibenik bilo je riječi o osiguranju života građana, o osiguranju stoke, namještaja, kuća i sl. Plenum je dao primjedbu na dosadašnji rad osiguravajućeg zavoda u Šibeniku, koji se nije više angažirao oko informiranja građana o mogućnosti osiguranja.

Neki diskutanti su razloge za mali procent osiguranih osoba, imovine ili stoke pokušali naći i u našim tradicionalnim shvaćanjima i nakaradnim vidovima »međusobnih ispomoci građana«.

Tako je izneseno da je nekom seljaku u jednom našem mjestu nedavno crkao konj. Svako domaćinstvo u tom selu dalo je vlasniku crknutog konja »odštetu«. Nitko nije znao koliko je tako vlasnik skupo novaca, ali sada svatko zna da je taj vlasnik za te novce kupio — osobni automobil!

Sličnih primjera bilo je na našoj općini više. Pa da, to znači »pravo osiguranje« i — solidarnost ljudi!

J. G.

KRATAK SUSRET S ANTOM BUVINIĆEM, DIREKTOROM USTANOVE »ZELENILA«, ISKORISTILI SMO DA SAZNAMO ŠTA SU »ZELENILA« SPREMILA ZA TURISTIČKU SEZONU. EVO ŠTO NAM JE ON REKAO:

TKO SE PRIPREMI, BOLJE I PROFITIRA

„ZELENILA“ UDOVOLJAVAJU POTROŠAČIMA

— Mi smo o ovoj turističkoj sezoni počeli razmišljati već pri kraju prošle sezone. Naime, tada smo među posjetiocima »Jadrice« izvršili anketu da saznamo njihove primjedbe i zapažanja. To nam je znatno pomoglo. A što se tiče konkretnih zahvata, mogu vam reći da se na »Jadrice« radi na proširenju plaža, pločnika i puteva, te da se obavlja čišćenje šume i pošumljavanje. Tako smo, na primjer, već zasadili oko 600 alpskih borova. Uz to, vjerujem da će posjetioce »Jadrice« obradovati vijest da ćemo do ljeta na tom kupalištu instalirati još nekoliko tuševa. Možete zabilježiti i to da na kupalištu »Martinska« dovršavamo uređenje dječje plaže, a bit će do sezone dogotovljen i sanitarni čvor.

Kakva će biti situacija u vezi s prevozom do »Jadrice«?

— Ako je riječ o plovnom parku, onda se situacija neće izmijeniti. Naime, i ovog ljeta će kupaće prevoziti brodovi »Jadrice«, »Tijat« i »Zmajak«. Novina će, međutim, biti u satnicama dolaska i odlaska. Ovogodišnji vojni red, bar se mi tako nadamo, bit će pogodniji za kupaće. I u vezi s tim prilično smo koristili spomenu tu anketu, a u njoj se učestvovalo više od pet tisuća kupaća i posjetilaca »Jadrice«. Inače, možete zabilježiti da smo za uređenje plaža investirali blizu 12 milijuna starih dinara.

Uvodite brodsku vezu Skradinski buk—Visovac—Roški slap. Ima li u pogledu prevoza još kakvih novina?

— Ovog ljeta naš brod »Vira«, kojeg smo preuredili i za to utrošili 1,5 milijuna starih dinara, saobraćat će na novouspostavljenoj pruzi Šibenik—Murter—Kornati i na pruzi Šibenik—Slapovi Krke. Sve će to pridonijeti da posjetioći šibenske turističke regije mnogo bolje i prikladnije nego do sada upoznaju prekrasni Skradinski buk, Visovac i Roški slap, te kanjon Krke i Kornate. Mišlim da se slažemo u tome da ti predjeli do sada nisu bili dostupni ni domaćim ni stranim gostima.

Da li ste zadovoljni obavljenim pripremama?

— Pa, mi smo zadovoljni. Nadamo se da će s takvim utiscima otići od nas svi oni koji budu koristili bar dio od onoga što smo učinili za njih. A ja bih na kraju želio da objavite i našu zahvalnost šibenskim srednjoškolicima — koji su na uređenju kupališta prošle godine dali blizu 2.000 radnih sati. Oni će se i ove godine naći na tom poslu. (D.B.)

ZABILJEŽENO U TJEDNU

LUTKARI PRIPREMAJU JOŠ DVA KOMADA

Na lutkarskoj sceni Centra za scensku kulturu i Festival djeteta uskoro počinju pripreme za izvođenje još dva zanimljiva igrokaza. Riječ je o »Bajki iz kofera« od Jana Vladislava i »Ginjolu u nevolji«. Predstave će režirati Ante Balin, a scenograf će biti Branko Friganović.

PRIGODNI PLAKAT U 3.500 PRIMJERAKA

Utanačeno je da se prigodni plakat u povodu 900-godišnjice spomena Šibenika tiska u 3.500 primjeraka. Idejnu skicu plakata izradio je akademski slikar Vladimir Petković, a štampat će ga Grafička škola u Zagrebu. Štampanje plakata stajat će oko 400 tisuća dinara. Pored tuzemstva, plakat će preko naših turističkih agencija biti razaslan i u inozemstvo.

404 MILIJUNA DINARA KREDITA ZA KUPOVINU ROBE

U toku prošle godine šibenske privredne organizacije koristile su više od 404 milijuna starih dinara kredita za kupovinu robe. U tom iznosu poljoprivredne radne organizacije učestvovala su sa 227 milijuna i 400 tisuća starih dinara, a trgovina sa 177 milijuna i 300 tisuća.

NA SVEČANOJ AKADEMIJI I PET ŠIBENSKIH PODOKNICA

Na svečanoj akademiji povodom 900-godišnjice spomena Šibenika izvest će se i pet šibenskih podoknica od kompozitora Lovre Zupanovića. Te večeri na programu će se naći i zborna pjesma »Naš grad« od J. Gotovca i jedan motet staroga šibenskoga kompozitora Ivana Lukačića, kojeg će izvesti ženski zbor RKUD »Kolo«.

MARKSISTIČKA GRUPA U GIMNAZIJI

Marksistička grupa Gimnazije ima 30 članova, a radom grupe rukovodi prof. Ivo Breaš. Sastanci grupe održavaju se jedanput tjedno. Nakon referata, koje pripremaju po dva učenika, razvija se diskusija. Ona ponekad traje i po dva sata.

DVIJE MILIJARDE FONDA ZA STAMBENU IZGRADNJU

Prihodi Fonda za stambenu izgradnju iznosili su prošle godine 2 milijarde i 61 milijun dinara. Najviše prihoda u Fond šlilo se od doprinosa za stambenu izgradnju iz osobnih dohodaka — 556 milijuna i 400 tisuća dinara. Od najamnine poslovnih prostorija u fond je »stiglo« 23 milijuna i 500 tisuća starih dinara.

U DVA MJESECA 20 MILIJUNA DINARA PROMETA

Prodavaonica »Ribomaterijala« u Šibeniku ostvarila je u prva dva mjeseca ove godine promet od 20 milijuna dinara. Građani su najviše kupovali mreže, koнопe, boje i sportske rekvizite. Ovih je dana u tu prodavaonicu prispjela pošiljka udica svih dimenzija.

»SLOGA« ĆE PREUREDITI NEKE PRODAVAONICE

Poduzeće »Sloga« ima u svome sastavu 24 prodavaonice, a od toga su dvije prodavaonice locirane u benkovačkoj komuni. Budući da »Sloga« ima svoje pro-

dajne punktove u svim većim turističkim mjestima, do početka sezone neke će biti preuređene. »Sloga« će nastojati da u toku ljetnih mjeseci osigura bolji asortiman prehrambenih artikala.

NASELJE »NJVICE« DOBIVA KANALIZACIJU I VODOVOD

U zadnjih nekoliko godina, gotovo bez ikakvog plana i urbanističkog-regulacionih mjerila — izraslo je naselje »Njvice«. U tom naselju danas živi nekoliko stotina stanovnika. Poduzeće »Vodovod i kanalizacija« prišlo je prije izvjesnog vremena polaganju cjevovoda i podizanju kanalizacije. Radovi će uskoro biti dovršeni, a stajat će nekoliko milijuna dinara.

USTANOVA »ZELENILA« NABAVILA NOVI BROD

Komunalna ustanova za hortikulturu »Zelenila« nabavila je novi motorni čamac, koji će odjednom moći da prevozi 40 putnika. Čamac je dug 11 metara, a razvijat će brzinu od 9,5 nautičkih milja na sat. Cijena čamca iznosila je 4 milijuna i 500 tisuća dinara. On će služiti za svakodnevni prevoz putnika od Skradinskog buka do Roškog slapa.

RESTAURIRANO NEKOLIKO SLIKA IZ ZBRKE NA VISOVU

U samostanu Visovac pohranjen je niz veoma vrijednih umjetnina, a među njima i tridesetak umjetničkih slika. Neke od njih nagrizao je zub vremena, pa se prišlo restauratorskim zahvatima. Konzervatorski zavod za Dalmaciju u Splitu restaurirao je dvije slike — jednu iz 17. i jednu iz početka 18. stoljeća. Pored toga, fra Bernardo Buljević izvršio je manje restauratorske zahvate na tri slike iz 18. stoljeća.

U FOND ZA ŠKOLSTVO 70 MILIJUNA DINARA

Preporuka Skupštine općine Šibenik i društveno-političkih organizacija upućena privrednim kolektivima da daju svoj doprinos za stručno školstvo nije ostala bez odjeka. Dosad su poduzeća uplatila u taj fond više od 70 milijuna dinara.

»LESNINA« OSTVARILA 14 MILIJUNA DINARA PROMETA

Prodavaonica namještaja slovenskog poduzeća »Lesnina« ostvarila je do početka ožujka 14 milijuna dinara prometa. Ukupni promet u 1965. godini iznosio je više od 117 milijuna starih dinara. »Lesnina« je ovih dana dobila i kontigent novog namještaja, a posebno se ističe spavaća soba izrađena od mahagonija, javora i oraha. Ta spavaća soba prodaje se po cijeni od 181.000 starih dinara.

»ČISTOĆA« NABAVILA NOVO VOZILO

Ovih je dana »Čistoća« nabavila još jedan kamion za odvoz smeća, te se time vojni park znatno popravio. Pored toga, uskoro će »Čistoća« ispred nekih novoizgrađenih stambenih objekata postaviti kante za smeće. Za nabavu kamiona i kanta »Čistoća« je iz vlastitih sredstava uložila blizu 9 milijuna dinara. (D.B.)

BILJEŠKA

BARBA, DAJ DESET DINARA...

Plavkos dječacić, pristojno obučen, ali nemarno počešljan, »prilijepio« se kraj sredovječnog čovjeka i kaže: — Barba, daj deset dinara! Gledam ga i mislim: nije mu više od devet godina. U njegovu glasu ima mnogo molećivosti. U njegovu pogledu zrcali se skrušenost. On očekuje deseticu. Bilo je podne, na obali. Čovjek upita dječacića: — Šta će ti tih deset dinara, je li? Mališan se zagleda u vrhove cipela, još novih, prode rukom kroz kosu, odmjeri ležernim pogledom čovjeka i reče: — Zašto me pitaš? Ako ćeš dati — daj! Ako nećeš — isto ti hvala! Čovjek ne odgovori. Posegne rukom u džep i izvadi dvije metalne novčanice od po deset starih dinara. Pruži

ih dječaciću. Mališan ih uzme, ne zahvali se, a odjuri prema Docu.

Tako se završio susret sredovječnog čovjeka i dječacića. Svaki je pošao na svoju stranu, svojim putem.

Slučajno sam produžio šetnju prema Docu. Kada sam došao na široki plac, začuo sam glas onoga mališana. Nije bio sam. Društvo mu je pravilo pet-šest dječacića njegova uzrasta. Među njima bio je i jedan petnaestogodišnjak.

Igrali su na novce. Onako: šta češ, brojku ili glavu? Zapalio sam cigaretu sasvim namjerno. I gledao sam: petnaestogodišnjak je hladnokrvno i sasvim sabrano »kupio« mališanima novce, jer je bio bolji »igrač«. Jedna od žrtava bio je i mališan kojemu je onaj sredovječni čovjek dobroćudno dao dva puta po deset dinara. (D. B.)

NOVAC ZA ODMOR

U radnim organizacijama vode se u posljednje vrijeme veoma žive diskusije na temu: Šta poduzeti nakon ukidanja K-15 i kako omogućiti radnim ljudima da što efikasnije provedu dane godišnjeg odmora? Poslije oslobađanja doprinosa za saobraćaj u visini od 1,5 posto stvoreni su u radnim organizacijama povoljniji materijalni uvjeti u rješavanju pitanja odmora i rekreacije radnih ljudi.

Ako s tim sredstvima dodaju i sredstva koja su radne organizacije, prema svojim mogućnostima, i dosad odvajale iz fonda zajedničke potrošnje za potrebe rekreacije i odmora, onda nema nikakve sumnje da će efekat biti daleko bolji. Stoga preporuku Saveza sindikata općine Šibenik, koja je došla u pravi čas, treba podržati i prihvatiti je kao najpogodnije rješenje.

Naime, predloženo je da se iz sredstava fonda zajedničke potrošnje i sredstava u visini od 1,5 posto od orato-osobnih dohodaka formira fond za rekreaciju i odmor sa strogo namjenskom svrhom. Jer, objedinjavanjem tih sredstava stvorit će se solidniji osnova za organiziranje rješavanja pitanja rekreacije i odmora, ne ograničavajući se samo na godišnji odmor.

Mnoge su radne organizacije i prije odvajale određena sredstva iz fonda zajedničke potrošnje za svrhe rekreacije i odmora, što su one davale bilo za

popriće dijela troškova pansiona, za dotacije odmarališta, za razne druge vidove pomoći radnicima pri korištenju godišnjeg odmora, bilo za manja ili veća ulaganja u rekreacione i sportske objekte, takmičenja i slično.

Savez sindikata šibenske općine stoji na stanovištu da bi sredstva iz tako formiranog fonda trebalo dvojako usmjeriti: prvo, na pomoć za korištenje godišnjeg odmora i drugo, na izgradnju zajedničkih odmarališta i sportsko-rekreacionih centara, s obzirom da će u dogledno vrijeme sve radne organizacije prijeći na 42-satni radni tjedan i da će im u toku tjedna uglavnom ostati dva slobodna dana. Upotreba tih sredstava treba da bude regulirana posebnim pravilnikom.

Prilikom dodjele sredstava treba voditi računa da neke kategorije radnika i članova njihovih porodica ne budu zapostavljene na račun drugih kategorija. Treba a priori odbiti pokušaj da se osobni dohodak poveća linearno za 1,5 posto,

što bi išlo na štetu onih kojima je odmor najpotrebniji. Također se predlaže da se pomoć za godišnji odmor isplaćuje neposredno prije njegova korištenja.

U dodjeli pomoći moguća su različita rješenja. Neke su radne organizacije to riješile tako da su dodijelile jednaki iznos za sve zaposlene, uzimajući u obzir i članove njihovih porodica, kojima je također pomoć dodijeljena u jednakom iznosu. Nije zgoroga da kolektivni visinom pomoći stimuliraju radnike da godišnji odmor koriste ravnomjerno u toku cijele godine ili da uz stanovitipopust stupe u pregovore sa saobraćajnim poduzećima oko prevoza svojih radnika.

Tom poslu potrebno je pristupiti sa najvećom odgovornošću, kako se ne bi dogodilo da brzopleta i nedovoljno sa-gledana rješenja kasnije ne izazovu probleme. I na kraju: naknadu na ime pomoći za korištenje godišnjeg odmora donijeti što prije, jer dio radnika već odlazi na godišnji odmor. (jj)

I STARI I MLADI - KAO JEDAN

Koliko su Vodičani ostali vjerni svojoj revolucionarnoj tradiciji i složnosti kad je u pitanju njihovo mjesto — pokazat će nam i podaci o izgradnji vodovoda. Računa se da će ukupne investicije za vodovod u Vodicama iznositi oko 128 milijuna dinara. Od toga su mještani dali oko 34 milijuna (u radnoj snazi oko 29 milijuna, u gotovu novcu 5 milijuna dinara), a radne organizacije iz Vodica oko 25 milijuna dinara. Ostala sredstva osigurali su Republika, poduzeće »Vodovod« iz Šibenika i odmarališta u Vodicama.

Na posljednjoj dobrovoljnoj akciji Vodičana na vodovodu »Leč« — Vodice, u dužini od 2,5 km, učestvovalo je 130 članova SSRN, u prosjeku po 5 sati. Oni kažu da je to dio njihove — pretkongresne aktivnosti. Predviđaju se još tri takve akcije, u kojima će učestvovati po 150 Vodičana. Po ugledu na starije, za akciju su se prijavili i učenici, tako da ih je u subotu na radilište izišlo više od — tri stotine.

Svi u Vodicama žive u znaku vodovoda. Kažu da on za sezonu — do 1. lipnja — mora biti gotov. I nitko u to ne sumnja. Pored njih, istim elanom na vodovodu rade i Tribunalci. Vodičani hvalje Tribunalce i kažu da su za šest dana iskopali 1000 m kanala za cijevi, jer da i oni žele da u Tribunalci voda stigne prije sezone. Može li to nekima drugima služiti za primjer, mislimo da ne treba posebno isticati.

J. G.

GRADANI !

SVAKI VAŠ OGLAS ILI BILO KAKVU
OBVIJEST ZA „ŠIBENSKI LIST“ MO-
ŽETE DATI I VAŠEM POŠTARU.

KORISTITE TAKVE POGODNOSTI !

UMALO OPASNOST

Umalo da prošlog tjedna, nadomak Šibenika, nije došlo do željezničke nesreće slične onoj koja je 16. veljače zabilježena kod Kaštel-Staroga: 32 života bilo je suočeno sa smrću i samo zahvaljujući pukom slučaju izbjegnuta je teška nesreća. Evo što priča I. K. jedan od putnika autobusa šibenskog »Autotransporta«:

— Autobus kojim je upravljao Krste Čaleta krenuo je iza 14 sati iz Šibenika u pravcu Boraje. U njemu se, pored vozača i konduktera, nalazilo 30 lučkih radnika koji su se nakon obavljenog posla vraćali svojim kućama. Kada smo napustili Vrpolje, približavali smo se mjestu gdje cesta prelazi preko željezničke pruge. Približivši se rampi, koja je bila slobodna za prolaz vozila, vozač je upravo pokušao prijeći tračnice, ali u zao čas — iz pravca Šibenika — na udaljenosti od nekih 200 metara — primijećeno je kako punom brzinom nadolazi teretni vlak. U tom trenutku dežurni željezničar V. P. na »rampi« zatvo-

rio je prolaz i autobus se našao na tračnicama, između spuštenih rampa. Katastrofa je bila na pomolu! U kolima je nastala strka, juk, zapomaganje, dozivanje, ljudi su u neredu, gurajući jedan drugoga, pokušavali da iskoče vani. U tom krkljancu tijela nisu se snašle četiri nemoćne i prestrašene žene koje su ostale u autobusu zajedno s vozačem. Na krik i zapomaganje preplašenih žena dežurni željezničar je u magnoventu, nadomak nadolazećem vlaku, sakupio preisebnost i otvorio rampe. Katastrofa je izbjegnuta. Unatoč tome ljudi još dugo nisu mogli doći k sebi i prepričavali su taj trenutak straha

sa još uvijek primjetnim uzbuđenjem, ali i olakšanjem da je sve dobro prošlo.

Ovom slučaju zaista nije potreban komentar, ali je nemar željezničara mogao donijeti smrt putnicima autobusa i tugu njihovoj rodbini.

(ij)

I VODICANI ZA »HAJDUKA«

U četvrtak, 10. ožujka, u Vodicama je održana osnivačka skupština Društva prijatelja »Hajduka«. U mjesnoj čitaonici okupilo se oko 200 simpatizera. Ispred uprave »Hajduka« skupštini je prisustvovao drug Miljenko Segvić.

Ovom prilikom je oko 200 Vodičana, upisom u članstvo »Hajduka«, dokazalo privrženost »bijelom« dresu.

J. L.

SVAK PONEŠTO - I SVIMA DOBRO

Među najaktivnije mjesne zajednice na našoj općini ubraja se i vodička mjesna zajednica. U programu rada te zajednice za 1966. godinu nalazi se mnogo »najhitnijih« poslova, od kojih su »prioritetniji« slijedeći: dovršenje uličnog cjevovoda u dužini od 2.200 m (vrijednost radova mještana je 9 milijuna), postavljanje glavne kanalizacije (vrijednost 5 milijuna dinara), asfaltiranje površina u mjestu i obale (oko 2.000 m, a vrijednost oko 7 milijuna dinara), popravlanje porušениh asfaltnih površina, izgradnja novoga javnog nužnika i uređenje postojećih (vrijednost radova oko 2 milijuna dinara) i dovršenje glavne kosturnice na Novom groblju.

Za izvršenje svih tih radova Mjesnoj zajednici bi trebalo osigurati oko 33,6 milijuna dinara.

Predviđeno je da se ta sredstva osiguraju na slijedeći način: mještani bi (što u radnoj snazi a što u prilozima) dali 17 milijuna dinara, Skupština općine bi, prema prijedlozima Vodičana, mogla osigurati 10

milijuna dinara, i to na slijedeći način: da se Vodicama vrati 50 posto vrijednosti od boravišne takse, da im se ustupi i određena vrijednost poreza na ležaje, od taksa na isticanje firme i dio općinskog poreza na promet na malo.

Pored toga, dio sredstava osigurala bi odmarališta koja se nalaze u Vodicama, a dio »Rivijera« i trgovačko poduzeće »Sloga« iz Šibenika, te radne organizacije iz Vodica (»Auto-

obilija«, Poljoprivredna zajednica, Turistički biro, Komunalna ustanova Vodice i pumpna stanica).

Koliko će se od programa ostvariti, zavisi od pomoći svih tih faktora — koji od toga programa imaju i te takve koristi. Na kraju, ako su mještani spremni da »žrtvuju« 17 milijuna, zar ne bi bilo čudno da svi ostali ne dadu bar još toliko.

J. G.

SVI SE PLAŠE TAKVE LOKACIJE

Na jednom sastanku u Vodicama, održanom 12. ožujka, diskutiralo se i o urbanističkom planu Vodica. Na sastanku je rečeno da se na tom planu radi — već desetak godina i da još nije gotov, a da se u tih desetak godina u Vodicama izmijenilo koješta. Oštra zamjerka upućena je Komisiji Skupštine općine Šibenik koja izdaje lokaciju, jer da je ona neefikasna, da joj je funkcija formalna, a rad — kancelarijski! Istaknuto je da se zbog toga kuće grade

svakako, da ima slučajeva kako je čovjek sa svojom kućom »ušao« 2 metra na put i tako onemogućio prolaz vozilima, da se rješavanja izdaju bez da se izide »na lice mjesta« i da je tako »divlja« gradnja — praktički odobrena.

Dažak, u Vodicama se pitaju: dokle tako? Oni ističu i slušaju da mještani dođu pitati za lokaciju rukovodilce i organe u Vodicama, iako im je lokacija odobrena od općine, jer navodno misle da bi se ta »općinska lokacija« mogla ubrzo smatrati »divljom«, pa čak i rušiti. U Vodicama organi nisu za to nadležni i tako »kolo lokacijsko« kreće dalje. Eto, zato su njihovi protesti sve veći i zato oni traže da se urbanistički plan što prije završi. J. G.

GOSTOPRIMSTVO I...

Upravo smo saznali da je Poljoprivredno — industrijski kombinat »PIK« iz Sombora otvorio radove na svome novom odmaralištu u Vodicama, kapaciteta 60 ležaja, i to u blizini Plave plaže. Vrijednosti građevinskih radova cijeni se na više od trideset milijuna dinara, dok će ukupne investicije premašiti sumu od 100 milijuna starih dinara.

Pored toga, jedno manje poduzeće prodaje svoje odmarali-

šte u Vodicama, a za isto je zainteresirano jedno veće rudarsko poduzeće iz Bosne. Lokaciju za svoje odmaralište u Vodicama traže još neka poduzeća, a među njima je i veliko Šumsko gospodarstvo iz Bjelovara.

Nasuprot tome, izgleda da će ove godine Vodičani otkazati gostoprimstvo dosadašnjem logoru ferijalaca, za čije članove »mir, red i disciplina« kao da nisu značili ništa. J. G.

JEDVA NATPOLOVIČNI...

Ovih dana održana je u Kistanjama godišnja konferencija osnovne organizacije SK. Konferenciji su, pored članova, prisustvovali i Paško Periša, savezni poslanik, i Sava Lalić, tajnik Općinskog odbora SSRN Knin.

Organizacija SK u Kistanjama broji 70 članova, ali je na ovoj konferenciji jedva prisustvovala natpolovična većina. Iz izvještaja sekretara Slobodana Rađenca vidi se da je kistanjska organizacija imala veoma malo uspjeha u svome radu, a mnogo nedostataka. Tako je istaknuto da u protekloj godini nije u organizaciju primljen ni jedan novi član, dok su iz organizacije isključena dva člana. Na konferenciji su izneseni i primjeri nediscipliniranosti članova, koji po 16 mjeseci ne dolaze na sastanke i ne plaćaju članarinu, a da se o tome uopće nije poveljalo računa.

Konferencija je usvojila prijedlog da ova osnovna organizacija odsada ima 3 svoja odjeljenja. Pored toga, istaknuto je

da treba razviti ideološko-politički rad i proširiti aktivnost na ostale organizacije. Na kraju je izabran novi sekretarijat a za sekretara je ponovo izabran Slobodan Rađen. Osim toga, izabrana su i 4 delegata za općinsku konferenciju SK Knin.

B. Pekić

VESELO U KISTANJAMA

I mnogi stariji ljudi, kako rekoše, ne pamte ovakvo veselje i raspoloženje u Kistanjama — kao ono koje je počelo ovih dana.

Naime, društvo »Prosvjeta« iz Kistanja ponovo je pokrenulo svoj rad. Članovi društva došli su do zaključka da treba organizirati i neka gostovanja. Tako su već u Kistanjama gostovali interpretatori narodnih melodija Radio - Sarajeva. Na priredbi su prisustvovali i stanovnici iz udaljenih sela Bukovice: iz Đevrsaka, Nunića, Biovičina Sela i Ervenika. Dolazili su pješice i po desetak i više kilometara, a na biciklima po dvojica i do 40 kilometara. Uskoro u Kistanjama gostuje grupa interpretatora zabavnih melodija i humora iz Novog Sada, a zatim se očekuju pjevači narodne i zabavne muzike koje predvode Nina Spirova i Vasilija Radojčić.

Društvo »Prosvjeta« i dalje će organizirati takva gostovanja. B. P.

KANCELARIJA !

U nizu događaja koje smo ovih dana približili u Vodicama, jedino je da spomenemo još jedan. Groblje u Vodicama je premleno i tjesno. Oko toga postoje takve nakaradnosti da nam ih je neugodno iznositi. Ali, jednu nakaradnost zaista moramo iznijeti.

To groblje je, jednom odlukom Skupštine općine Šibenik, došlo u nadležnost poduzeća iz Šibenika. To poduzeće iz Šibenika nije ništa učinilo da nešto uradi na groblju, ali je zato za izdavanje terena, na primjer, za jedan privatni grob — ubralo 40 tisuća dinara. Privatnik je grob izgradio. Sada Vodičani misle graditi zajedničku kosturnicu i izdati teren za privatne grobove. Čim to počne, pucać će mine, pa će se onaj privatni grob »rastresti« i srušiti.

A to još jednom potvrđuje da između pravilne odluke i nepravilne

„ULJEZ“ U VODICAMA

Ovih dana boravili su u Vodicama predstavnici ugostiteljskog poduzeća »Medveščak« iz Zagreba — s namjerom da u Vodicama otvore svoje samostalno ugostiteljske objekte.

Oni su naročito zainteresirani za sadašnje objekte »Kozara« i »Borak«, koji pripadaju šibenskoj »Rivijeri«. Sve te objekte, kao i bife na plaži, oni bi preuredili, modernizirali i otvorili do sezone. Njihove prve investicije iznosile bi oko 25 milijuna dinara. Pored toga, doveli bi stručni kadar, uredili pužnice, uveli roštilj i pečenu ribu, osigurali svakodnevnu zabavu, uveli na plaži suncobrane, i sl. Vodičani su premni da »Medveščaku« ustupe te objekte. Ali, oni pripadaju »Rivijeri« iz Šibenika, koja ih daje jedino pod uvjetom da ih »Medveščak« kupi. Vodičani, međutim, kažu da ih nije kupila — ni »Rivijera«.

I tako zasad ne možemo inferirati čitaoce da li će se u »naše« krajeve uvući »Rivijer« konkurent ili će »Rivijera« obećati Vodičanima da će njihovim gostima pružiti kvalitetnu uslugu u pogledu ishrane, svježih pića i zabave — što dosad nije bio slučaj. J. G.

U VODICAMA ĆE SE OTVORITI PRODAVAONICA AUTO-DIJELOVA

U sklopu servisne stanice poduzeća »Automobilija« — pogon Vodice — gradi se skladište s prodavaonicom rezervnih dijelova. U tu će svrhu poduzeće utrošiti oko 10 milijuna starih dinara. Očekuje se da će nova prodavaonica i skladište biti dovršeno do početka turističke sezone.

OMLADINCI UREĐUJU PARK

U centru Zatona postoji prostrani park poznat osobito po starih zatonskim murvama, te lijepe spomenik palim borcima NOR-a. Park je donedavno bio dosta zapušten. Djeca su ga gazila, lomila granje mladih stabala i bacala po njemu razne otpatke. Članovi Saveza omladine donijeli su na svome posljednjem sastanku odluku da uredi park i da popravi klupe, koje su već dotrajale. Oni su već okopali zemlju i zasadili nove sadnice.

V. Kukura

AVET PRIJETI BOROVIAMA

Ovih dana stiglo je u našu redakciju nekoliko pisama u kojima građani predlažu ili zahtijevaju da se odmah priđe čišćenju borova od štetočnika koji na njima vise »kao neželjeni i neugodni ukras«, tj. da se odmah priđe skidanju bijelih paučinastih čahura borova prelca.

Građani osobito upozoravaju na veliku pojavu borova prelca u predjelima Kanala, Šubičevca i oko slapova Krke.

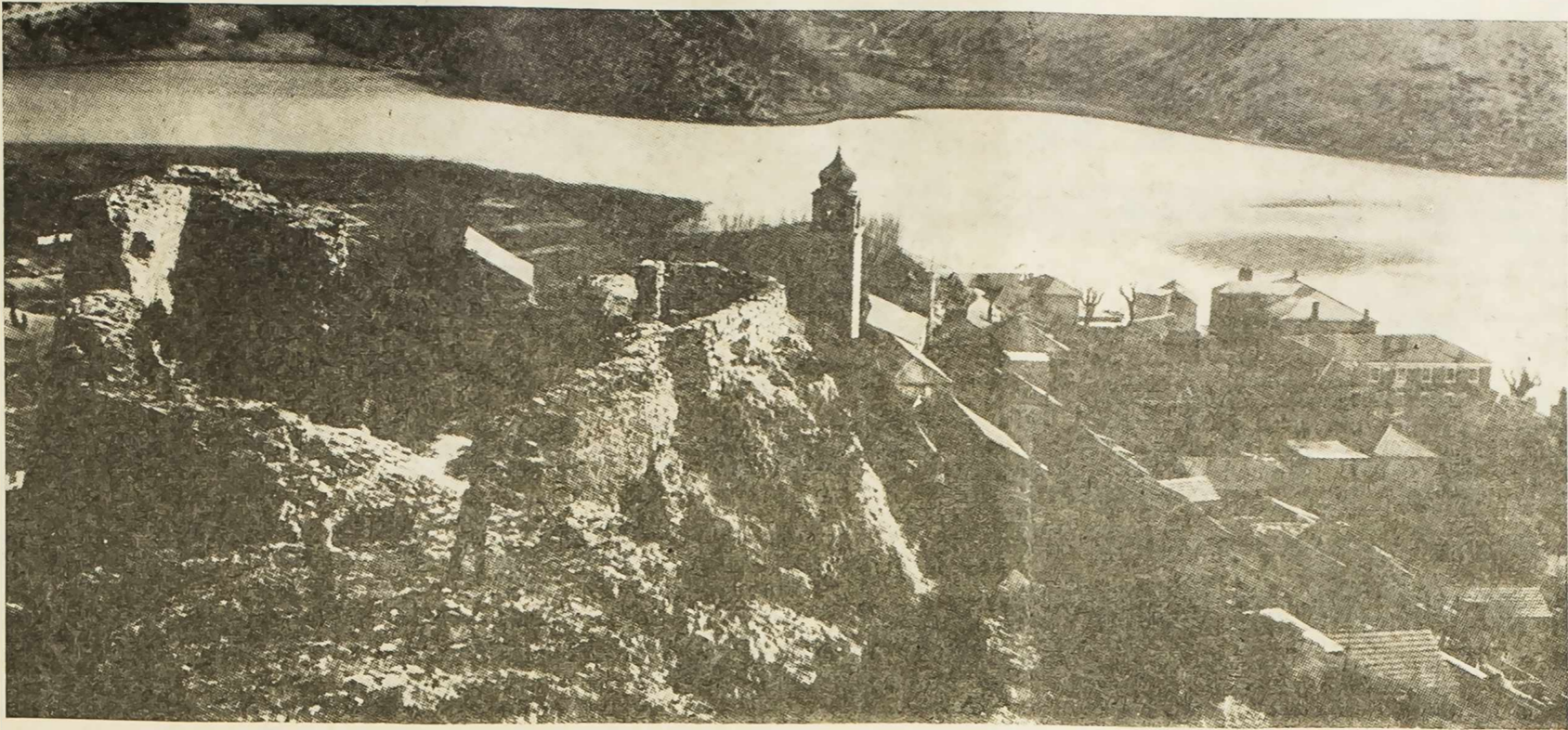
Učenik gimnazije M. Carić napisao nam je i to da je Bio-loška grupa Gimnazije već od početka ove godine počela akciju uništavanja gubara u predjelu Rokića i da je dosad spaljeno više od 4.000 čahura, te da je na redu čišćenje Šubičevca, koje učenici obavljaju dva puta tjedno, a uz stručnu pomoć radnika »Šumarije«.

Pošli smo tragom tih napisa i uvidjeli da su naši građani u pravu, tj. da bezbrojne ča-

hure borova prelca više po borovima kao »strašne avete«, od kojih su neki borovi čak i uništeni. Zato se i mi pridružujemo građanima s prijedlogom da se odmah organizira akcija čišćenja i da u tome, pored učenika i omladine, učestvuju i građani, a osobito članovi Ferijalnog saveza, izviđača, planinara, SSRN i drugi.

J. G.

U
SKRADINU
JE SVE
TIŠE

REPORTAŽA

Zemlje nepresahli plod

Malo polje na padini krševita brijega koji se uzdiže samo nekoliko stotina metara daleko od tvorničkih dimnjaka u Crnici. Njivice!
 »Hej, kuda idete?« — doviknuo mi je čovjek koji je u brijegu radio u polju.
 »Ljuti se čovjek« — pomislih. Nastojao sam da ne gazim po svježe okopanoj zemlji.
 »Idem gore na brdo« — odgovorio sam zadihano — »lijep pogled na Šibenik.«
 »Dodite bliže, ja ću vam pokazati stazu.«
 A zatim mi je još uvijek ne mičući se sa svoga mjestu, pokazao put oko male kućice usred polja. Sad sam ga dobro vidio: stariji čovjek u zelenkastoj košulji kopao je oko nekih voćaka.
 »Vruće je« — reče on. Navratite na čašu vina kad budete silazili. Ožedni se...«
 Na povratku sam htio požuriti, ali mi čovjek dođe u susret. Suhonjav, čvrst, lica već opaljena od sunca (ili vjetra!). Onoga sunca (ili onoga vjetra!) što se u polju tako jako osjeća. Živih je pokreta i nemirnih očiju. Predstavi mi se: »Ja sam Ive Milković. Dodite u kućicu da popijemo čašu vina.« Pri tom se okrenuo:
 »Pogledajte onaj bunar u vinogradu. Sve je okolo sami krš, a bunar nikada još nije presušio! To je jedno malo čudo prirode. A voda je njegova ljeti kao led. Imam je i ovdje unutra.«

Ušli smo u malu kolibu. U jednom uglu željezni trovač nad pepelom i ostacima drva. Dio zidova porinut od dima. Na suprotnoj strani ležaj, a naokolo razni predmeti i alat za rad u polju. Nad krevetom mali poročić što gleda prema gradu. Sjeli smo.
 »Ovo vam služi da ljeti pričuvate svoje polje od »slučajnih posjetilaca« — primijetih.
 »Da, ali ne dolazim samo ljeti. Već jedanaest godina je otkako sam penzioniran kao zidar. Najveći dio vremena provodim ovdje, na ovom polju. Sam! Uvijek ima nešto za rad. Polje sam upoznao kad mi je bilo osam godina. Zavolio sam zemlju. Znate li što znači voljeti zemlju? U ranoj mladosti bio sam pekar, pa onda zidar. Probao sam mnogo toga, ali ovo ovdje« — pokaze on kroz otvorena vrata — »ovo je najstalnije i ovdje nikada nisam napustio.«
 Izšli smo. Pogledao sam bolje to polje: od vrha prema cesti i u svoj njegovoj širini. Dobro, marljivo obrađeno polje, dobro njegovane voćke. U jednom uglu pod zidom mali staklenik. Mala zemlja u rukama dobrog gospodarca.

»Pogledajte« — objašnjavao mi je dalje Ive — »ovdje imam sve što mi treba: vina, voćaka, šljivica, smokava, trešanja, jabuka, krastavaca, rajčica. Sve ovo što vidite, sve je to moje. I to je vrijedno. A zašto? Zato jer se radi. Nemate pojma koliko zemlja može dati. To je vrijednost, to je bogatstvo! Valja cijeniti zemlju. Ja sam to naučio. Sa ovo zemlje koliko je ovdje ima — može se dobro prehraniti 5-6 osoba preko čitave godine. I da se uštedi. Treba samo imati volje i upornosti, ne plašiti se rada u polju ni žuljeva na rukama. To bih htio da kažem mnogim mladim ljudima koji su napustili svoju zemlju.«

Govorio je brzo, a pokretima svojih ruku kao da je želio dati značaj svakoj svojoj riječi, svakoj misli. Iz njegova govora izbijalo je iskustvo stečenih godina. Iskustvo koje je stekao saginjući svoja leđa nad svakom stabljikom, nad svakim panjem vinove loze. Iz toga iskustva izbijalo je divljenje. Jer, tako reagira čovjek koji sa zemljom dijeli dobro i zlo, njenu darežljivost i škrtost, njene plodove i hirove.

Slušao sam ga s pažnjom.
 »Gledao sam prije neki dan na televiziji« — priča on dalje — »ovakav prizor: traktor na njivi, pokvareni, zardali. Iz zemlje koja ih je počela pokrivati iznikla već i trava! Srce me zaboljelo, iskreno vam kažem. Tako neke zadruga upropaštavaju svoja sredstva, upropaštavaju zemlju. A ja, vidite, ako primijetim da će mi propasti i jedan jedini panj, činim sve da ga spasim. Polje nije isto što i tvornica. Kad se jednom napusti i prestane raditi, ništa više ne može spriječiti njegovo uništenje. Vidite li onu ogradu u brdu s onu stranu ceste? Šta to moć ima? Zidovi i grmlje, smreka i drač. A i to je bio vinograd. Ja sam kao momak jao grozđe s njegovih čokota. Napustili su ga, i eto što je ostalo, u što se pretvorilo. Imaju još mnogo sličnih prizora.«

Zamislio se.
 »I ja imam odraslu djecu« — dodao je polaganije — »ali oni, naravno, ne rade u polju. Kad ja umrem, sve će ovo propasti... Ali ja mogu još raditi i raditi ću dok budem mrtov.«

Sada sadim rano povrće. Vjerujem da ću ga uspjeti dobiti prije mjeseca svibnja. Zato se moram potrudit. Ima još dosta da se uradi.«

»Koliko probravate u svome polju i u ovoj kućici?« — zapitao sam na kraju Ivu Milkovića.
 »Često sam ovdje, a drugo i nemam šta raditi. Sada, kad je sezona poljskih radova, dođem ujutro ranije. Vraćam se u zalazu sunca. Ovdje je ručam i odmorim se. Ovakvo sam zadovoljan.«

Pružajući mi ruku, rekao je na kraju:
 »Dodite ponovo za dva mjeseca, u svibnju. Vidjet ćete čega će sve ovdje biti...«

J. Čelar

SKRADIN - DALMATINSKI MOTOVUN!

Skradin — Scardona — stara je naseobina Ilira. Za vrijeme rimske imperije bio je to drugi grad po važnosti na oboj obali, iza Solina.

Već u prvom stoljeću naše ere Skradin je brojio 10.000 stanovnika. To, za ono vrijeme, golemo stanovništvo stanovalo je u malim drvenim kućicama. Drvo se dobijalo iz okolnih šuma, jer su skradinske šume bile nadaleko poznate. Dolaskom Slavena Skradin je bio porušen. Kasnije je postao sjedište biskupije hrvatskih vladara. Grgr Ninski spominje se prvi put upravo u Skradinu. Vjeruje se da bi mu tu mogao biti i grob. U vrijeme velikaša Subića Skradin je bio važna izvozna-uvozna luka za sol, stoku i druge artikle. Godine 1463. Skradin je teško stradao od potresa. Za vrijeme Austro-Ugarske ponovo se podiže i postaje značajno trgovište. Kasnije, razvitkom drugih gradova i saobraćajnica i podizanjem industrije i pomorstva, Skradin sve više zaostaje. Već mnogo decenija njegovi stanovnici napuštaju to slikovito mjesto. Danas ih u Skradinu ima oko tisuću...

Oko dvadeset zgrada ostalo je napušteno. A tih tisuću stanovnika danas se jedva primjećuje. Zato je Skradin mirno i izuzetno tiho mjesto. Jedinu živost njegovim uskim ulicama daju učenici, kojih je zaista mnogo — blizu 800. Dolaze iz mnogih okolnih mjesta, a škola radi na principu »non-stop«. Ne može, kažu, više izdržati takav pritisak. Uz to, jednoga dana može se i srušiti, sama od sebe.

Prolazeći skradinskom obalom, čuo sam djevojke kako pjevaju »... Oj Skradine, ni selu ni gradu...!«. Zaista, kako da ga čovjek nazove? Jer, on je bio grad već davno, kada se u njemu 1875. održala prva gospodarska izložba u Dalmaciji. A danas? Očito je da to nije selo. Naselje pogotovo. Mjesto? To je neodređen pojam i traži daljnje klasifikacije. Ljudi su sklони usporodbama. Evo što sam čuo u Mjesnom uredu:

»Vidite, nakon rata u Skradinu nije izgrađena ni jedna jedina nova zgrada, ni privatna, ni društvena! Osim tvornice, naravno. To je sigurno i jedinstven slučaj u Jugoslaviji. Sve što se u Skradinu sada poduzima — jeste otvaranje kinematografa koji nije radio duže vremena.«

Ta pomalo pesimistička konstatacija zvuči kao neki simbol. Ali, njih se ovdje može naći i više, i ne baš pesimističkih! Skradin ima zadrugu koja uspješno posluje, a to je simbol nastojanja da se ide naprijed. Turizam je bio uhvatio korijena: postoje dva odmarališta i ugostiteljski objekti. I tu je učinjen napredak. Izvanredne prirodne ljepote skradinske okolice iznova privlače one koji su makar i jednom navratili. Poduzimaju se neke mjere da se spremnije dočeka turistička sezona. Vršni se popis soba, organizira se bolje održavanje čistoće, uređuje se auto-kamp pod slapovima Krke. Uredit će se staze, okoliš, izgraditi bife. Kad bi 3,5 kilometra puta koji vodi uz kanjon rijeke do slapova bilo u boljem stanju nego što je sada, onda bi bilo i više izletnika i turista. Cinjenica je, međutim, da taj put iz godine u godinu propada. Ni povremeno nasipavanje neće ga spasiti.

I pored lijepe uvale u kojoj se Skradin smjestio, on nema pogodnog kupališta. Na jednom mjestu u Prokljanu, koje nije daleko, postoji prirodna pješčana plaža. U njezinu je zaledu šuma. Skradinjancima bi trebalo samo jedan brod da do tog mjesta prevežu kupače i goste, i interes bi bio velik. Inače, ljepote »jezerac« do danas su ostale potpuno neiskorištene.

Prekrasan pogled pruža se na Skradin s vrha serpentina koje vode prema Lozovcu. Samo, cesta je takva da se malo tko ovamo usudi doći. Osam kilometara te ceste — stari je problem Skradinjana, te bi asfaltni put pomogao mnogo.

Stanovišće se u Skradinu ne povećava. Naprotiv, seli i dalje u gradove, osobito mladi svijet, i tako mnogo kuća ostaje prazno. Posjetilac u Skradinu osjeća kao da se nalazi u mjestu koje »polagano živi«, koje miruje u tišini svojih starih patiniranih zidova, svojih originalnih građevina, u sjeni strmih stepenastih uličica, u tišini svojih polja — na obali mirne zelenkaste uvale. No, možda je baš zato Skradin mjesto izvanrednih ugodaja.

Treba ga samo obići. Treba prokstrariti labirint u kojem ima toliko specifičnog i koloritnog. Stari skradinski krovovi, stisnute kuće, mala dvorišta, zelenilo bršljana — bogati su motivi, toliko privlačni za umjetnika — slikara koliko i za običnog posjetioca.

Ostaci starih gradina koje su nekad dominirale nad Scardonom i stara crkva danas su zarasli u grmlje ili zakrili šumom. Ta mjesta, ne baš tako pristupačna, otkrivaju nam ljepote skradinske panorame, sve tamo od onih visokih jablanova koji se lagano njišu u polju do kraja plitke uvale uz koju su nanizane najstarije kuće.

Čak ovdje, na ovom brdu, susreo sam dva dječaka koji su mi nudili nešto dugačko što se njihalo na žici. Bile su to tek ulovljene jegulje.

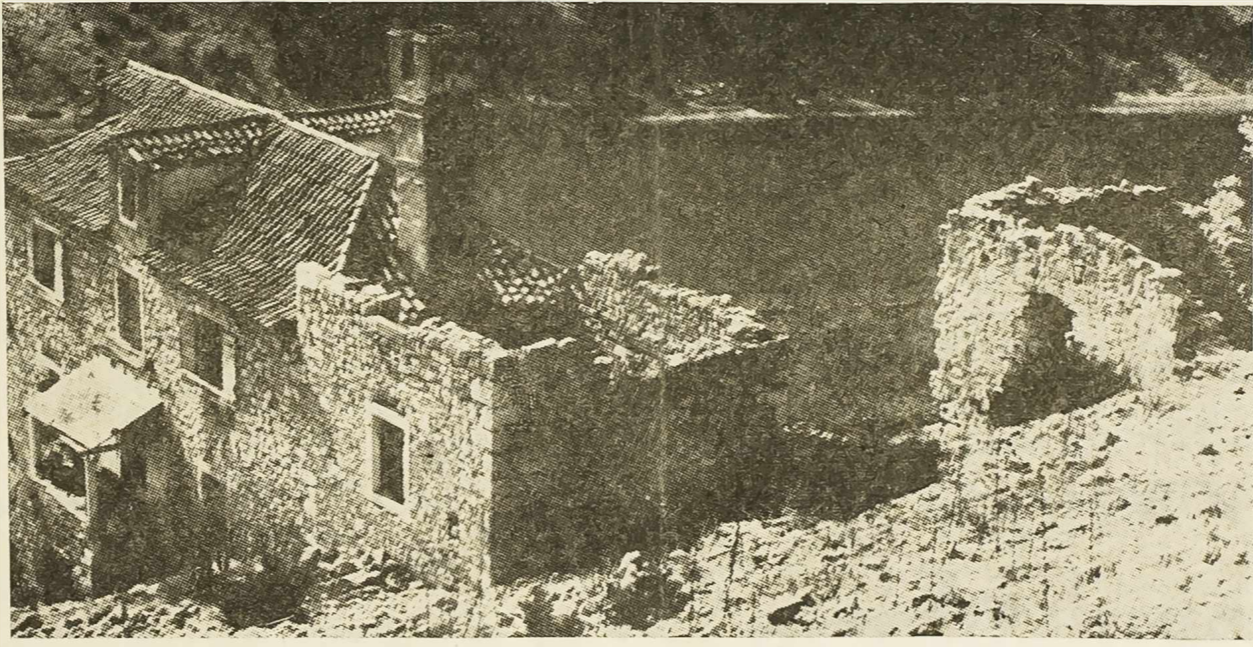
Spuštajući se niz brdo, čuo sam kako se iz prve kuće preda mnom rasprostiru zvuči poznatog »silencija« (Tišine). Iz jednog dvorišta dopiralo je slovanje osnovca. Nekoliko žena plelo je na »staru« stare kuće — koju bi nesumnjivo bio naslikao i jedan Moris Utrillo da je kojim slučajem posjetio Skradin. Dolje, na pošljunčanoj obali pod brijegom suše se bijela sukna. Pored privezanih lađa pliva u »formaciji« jato pataka. Kako lijep motiv i kako različit od svih viđenih na kič-slikama!

Put dalje vodi na obalu, pa kroz dvored starih košćatih stabala, uz hlad i prijatni dah rijeke. S trga pred školom stiže se glavnim ulicom, koja je kao nekakva »Kalelarg«, do centra. Tu je hotel »Skradinski buk«. A odatle počinje svako upoznavanje Skradina. Tu ono i završava. Hotel je otvoren preko čitave godine, ali zimi nije posjećen. Po nekoliko ljudi sjedi za stolovima i piju vino ili pivo, uz obavezne skradinske diskusije.

»Skradin nema perspektive« — rekli su mi opet u Mjesnom uredu. »Jedino bi se još nešto moglo postići s turizmom« — dodali su — »ali ne možemo sve sami. Formirali smo i mjesnu zajednicu. No, na taj osnovi možemo uraditi samo ono najnužnije.«

Hoće li Skradin za nekoliko godina doći u situaciju da postane dalmatinski Motovun? Grad na rasprodaju! Novi tokovi razvika našeg područja nisu mu bili naklonjeni, ali nitko ne bi želio da taj lijepi gradić ostane zapušten i prazan...

Tekst i snimci: Joško Čelar

„ISKUPLJENA DRAMA“ U ŠIBENIKU

O maskama u nama

Dok u velikoj dvorani Narodnog kazališta majstori podižu skele, dok se po hodnicima i ložama nalazi prosuta žbuka i boja, dok se velika dvorana uređuje i adaptira, u jednoj maloj prostoriji već danima radi grupa amatera i profesionalaca. Željeli smo doznati o čemu se zapravo radi. Zbog toga smo se i obratili Dragutinu Meću.

Šta zapravo pripremate?
 — Radimo na scenskoj realizaciji suvremene drame splitskog književnika Tomislava Slavice »Otkupljena drama«. Vrlo je teško u nekoliko rečenica prepričati sadržaj te drame, i to ne želimo. No, evo teme: upravni odbor tekstilne tvornice »Progres« trebao je donijeti odluku o učešću kolektiva u karnevalu. Odluka nije donijeta, jer je počelo time da je jedan član upravnog odbora skinuo masku. Završilo se tako da su svi skinuli maske. Naravno, riječ je o maskama iz kojih krijemo svoju sebičnost, častoljublje, iz kojih rušimo našu demokraciju, o onim maskama koje su duboko u nama i koje su srasle s nama. Jer, kako reče glavno lice drame, »maskiramo sve«. Eto, to je problem drame.
 Na što se autor opredjeljuje, šta želi reći?
 — Poruka autora je čista i jasna. Osnovna misao je parafrazirani motto Hemingway-eva romana »Kome zvono zvonik«. Tamo stoji: »Nijedan čovjek nije Otok, sasvim sam za sebe; svaki je čovjek dio Kontinenta; ako More odnese Grodu zemlje — Evrope je manje, kao da je odnijelo kakav Rt, Posjed tvog prijatelja ili tvoj vlastiti; smrt svakoga čovjeka smanjuje mene, jer sam obuhvaćen u Covječanstvu; I zato nikad ne pitaj kome zvono zvonik; Tebi zvonik« — JOHN DONNE.«
 Slavica nastavlja: »Ne znam, Jakove, ne znam da li sam ja zadovoljno, ali vas dvoje sigurno niste. Jer, kad čujem da netko u »Progrsu« nije zadovoljno, ja ne pitam tko je taj koji nije zadovoljno, tko je taj koji se istakao, ja nisam zadovoljno, ja sam se istakao.«

Znači — pitanje društvene odgovornosti svih za deformacije i devijacije koje se javljaju u našem sistemu, u prvom redu — u sistemu samoupravljanja.

DRAGO MEĆU

Prošle godine vi ste režirali »Budilnik«, satiru na suvremene probleme. Ove godine opet postavljate sličan tekst. O čemu je riječ: o vašem afinitetu kao umjetnika prema suvremenim problemima ili o nečem drugom?

— Mislim da nije riječ ni o kakvom pomodarstvu, ne želim da teatar pretvorim u muzej voštanih figura u kome se jedino raspravlja o golicavim graficama, sentimentalnim udajama ili o iluzornosti življenja, apsurdnosti postojanja. To je, po mom mišljenju, antipropaganda teatra. Ja želim da teatar bude tribina, otvorena, angažirana, ako hoćete čak provokativna. Ne želim da se uljuljkivamo u iluzijama, već nastojim da mijenjamo sebe i naše međusobne odnose, želim da teatar postane demaskiranje onoga što sputava naš razvitak i što baca sjenke na velike ideale naše današnjice.

(D. B.)

ČUDAN RAD MURTERSKI

Radna organizacija »Vodovod i kanalizacija« izvodi radove na izgradnji cjevovoda od izvora »Jandrići« kod Pirovca prema rezervoaru »Leč«, a odatle od Vodica i Tribunja. Cjevovod je dug 12 kilometara, a za njegovu izgradnju Republika je dala 75 milijuna dinara. Tim cjevovodom voda će u Vodice stići najkasnije do početka lipnja.

Pored toga, gradi se i drugi krak cjevovoda — za Pirovac, Tijesno i Murter. Za te radove Republika je također dala oko 50 milijuna dinara. Tokom prošle godine bila je uglavnom završena prva etapa izgradnje ovog vodovoda, a u ovoj godini je trebalo jedino položiti cijevi kroz Tijesno. Zabilježiti ćemo da je u završnoj fazi i izgradnja vodovoda do Jezera. Poduzeće »Vodovod i kanalizacija« bilo je planiralo da se vodovod do Murtera i Betine dovrši do početka turističke

sezone. Međutim, nije sigurno da će se taj plan realizirati, jer radovi koje izvode mještani — a tu se misli na iskopavanje i zatrpavanje — mnogo kasne. Zbog te nerazumljive alkavosti, kažu u poduzeću »Vodovod i kanalizacija«, može se dogoditi da to područje ne dobije vodu u ovogodišnjoj turističkoj sezoni.
 Ako se tako dogodi, bit će zbilja šteta, jer je vodovod neophodan za osiguranje normalnog boravka i ugodnog smještaja.
 (D. B.)

"Jesenji bog sunca"

Tribunj, koji se turistički počeo razvijati u »sjeni« Vodica, postaje u zadnje dvije-tri godine sve poznatiji i sve posjećeniji. Mnogi umjetnici i javni radnici iz naših centara sve češće za mjesto odmora odabiru — upravo Tribunj. Neki od njih posjeduju u Tribunju i vlastite kuće. Poznato je i to — da se u posljednje vrijeme rijetko gdje izgrađivalo toliko novih kuća i toliko starih prodalo — kao baš u Tribunju.

Zašto?

Pogleda li se Tribunj s vrha čunjastog brjega, dobit će se dio odgovora na to pitanje: na malom otočiću doslovno je zbijena kuća do kuće, suprotni zidovi »ulica« mogu se dodirnuti rukama.

Pogleda li se na obližnje otoke, uvale i bistro modro more, bit će jasno zašto Tribunj privlači »turističke sladoskuse«, pa i poznatu glumicu i gošću mjesta — Mariju Shell.

Tribunj je imao zanimljivu prošlost, dugu mnogo vijekova. Krajem XIII vijeka zvali su ga — Jurjev-gradom, a obuhvaćao je predio oko brjega i na samom brjegu. I danas se tu vide ruševine. Još sredinom XVII vijeka postojala je na vrhu toga brjega tvrđava Jurjev-grad.

Ima više zanimljivih pretpostavki o tome kako je nastalo ime Tribunj. Smatra se da naziv dolazi od imena Trebunji ili Trebići, kako se zvao jesenji bog sunca paganskih Hrvata. Neki autori sadašnje ime vezuju za riječ — trebiste, što na staroslavenskom znači mjesto gdje se prinose žrtve. Poznat je i talijanski »prijevod« Trebacconi. Međutim, krivo je od toga naziva izvoditi ime Tribunj.

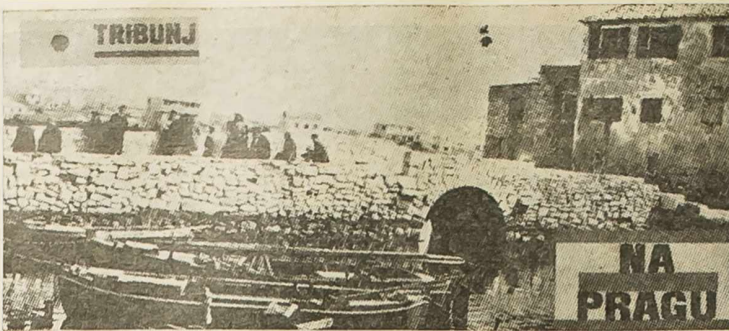
Najbližije mjesto u čitavoj šibenskoj okolici je dio

Tribunja na otoku. Tjesnoća je nastala zbog toga što se narod, bježeći pred Turcima, sklonio u njegov kaštel. Citav otok bio je opasan zidinama. One su postojale i nakon — Napoleonova vremena.

U drugoj polovici XV vijeka Tribunj se grčevito brani od Turaka. U izvorima je zapisano da je knez Jer. Pesori siječnja 1478. godine otišao u Jerjev-grad (Tribunj) da rukovodi obranom od Turaka, jer su ovi prodrali do samih zidina, ubijajući stražare po brdima i seljake po poljima. U kronikama stoji zapisano da su Turci iz Dazine jednom zarobili nekog Tribunjca i sapeli ga u okove. Njegovi sumješteni digli su se na oružje i oslobodili ga, prodirajući u sam turski logor.

Bilo je i drugih nasrtljivaca koji su se laćali Tribunja. Tako je 1617. godine pod selo došla španjolska armada od sedam galija. Tribunji su se junački branili i svojim su arhebutima spriječili da se Španjolci iskrcaju, iako su oni tukli topovima iz galija. Mnogo je kuća tada bilo uništeno, ali Španjolci nisu zagazili na tribunjsko tlo.

Tribunj je oko 1650. godine imao svega dvadesetak kuća (godine 1298. imao je 26 kuća i 167 stanovnika!), pa ipak je Venecija stalno tražila da joj se šalju ljudi za njene galije. Suci sela Tribunja dali su 18. XI 1635.

godine punomoć u ime sela Frani Gentiliju — da ih on zastupa u Mlecima i da traži oslobođenje od podavanja galiota, jer da su ljudi potrebni za obranu mjesta.

Takva su to bila vremena za drevni Tribunj. Kad su prestale borbe i osvajanja, mjesto se počelo podizati i širiti izvan zidova. U 18. vijeku vraćaju u Tribunj i prvi »turisti«: velikaši i uglednici iz raznih krajeva. Kroničari su zabilježili i neka imena: Mihovil Franzi, konjički kapetan (1716), Jakov Bulić, vojvoda (1717), Dominik Balbi, mletački plemić sa ženom Laurom (1733), Franjo Molin, komesar Splita (1739), Siffi, mletački patricij s »kančelirom« Ivanom (1739), Melkior Kosirić iz Šibenika (1744).

I danas u Tribunju ima ostataka daleke prošlosti. To se osjeti čim se prede mali kameni most koji ga, kao u davnini, spaja s kopnom. Možda zato i nije čudno što ga suvremeni putnici i turisti veoma rado posjećuju.

J. Č.

DALMATINSKA RUKOMET-
NA REGIJA

Metalcac 10
Galeb 9

Igralište u Crnici. Gledalaca oko 200.

»Metalcac«: Cosić, Mazalin, Pačić, Bogdan, Bačić (4), Višić 1, Radić 2, Pema 2, Vlahov, Mamuzić 1, Sarlah.

»Galeb«: Catlak, Mandić 1, Plančić I, Milin 3, Ernjak, Bujaš 1, Spahija 4, Stulić, Marković, Čobanov i Plančić II.

U nedjelju je počeo proljetni dio rukometnog prvenstva Dalmatinske regije. Šibenski predstavnici »Metalcac« i »Galeb« probali su snage u međusobnom susretu. Prema onome što smo vidjeli, bolje su se pripremili igrači »Metalcac« i sasvim zaslužno pobijedili, mada je razlika u rezultatu minimalna.

U ekipi pobjednika nešto bolji od ostalih bili su Cosić, Bačić i Radić, dok je Spahija najbolji među ekipom »Galeb«. (DK)

SPLIT — ŠIBENIK 1:1

MOGLI SMO POBIJEDITI

Igralište »Hajduka«. Gledalaca 500. Strijelci: Stanišić u 5. minuti za »Šibenik«, a Šenauer u 9. minuti za »Split«. Sudac: Strugar iz Zagreba.

»Split«: Jurić, Ninčević, Radovniković, Matošić, Kragić, Krešić, Kuvačić, Jerolimov, Blagajić, Gulin, Šenauer.

»Šibenik«: Sirković, Friganović, Marenci, Grgić, Miljević, Žepina, Bakmaz, Stojić, Stanišić, Relić, Marinić.

Na prvom gostovanju u proljetnom dijelu prvenstva zapadne skupine II lige »Šibenik« se sastao sa splitskim drugoligašem, kojemu je ishod ovoga susreta trebao popraviti vrlo slab plasman na tablici.

U derbiju dalmatinskih ligaša susret je bio odlučan već u prvih deset minuta. Premda su obe ekipe imale više prilika za golove (»Šibenik« nije znao

iskoristiti dvije stopostotne šanse, a »Split« je sa dva udarca prodrmao stativu), neriješen rezultat uglavnom odgovara snagama na terenu. Sa osvojenim bodom Šibenčani imaju 24 boda, koliko ima i »Lokomotiva«, pa su i dalje zadržali četvrtu poziciju na tablici.

O utakmici u Splitu razgovarali smo s vodom puta i nekim prvotimcima.

Evo što su nam oni izjavili:

Ivo Milaković, vođa puta:

»Zadovoljan sam osvojenim bodom, iako smo bili nešto bliži pobjedi nego »Split«. Igrači iz navalne petorke propustili su da realiziraju nekoliko izvanrednih prilika. Doduše, i »Split« je imao dvije šanse u drugom poluvremenu, kad je njihove udarce spriječila stativa. Utakmica je inače bila tipično prvenstvena, borbeni i dosta dinamična. S obje strane bilo je izvjesnih grubosti, pa je sudac bio primoran da zapiše u bilježnicu Friganovića i Šenauer. Sudac Strugar je zadovoljio. Najbolji pojedinci »Šibenika« bili su braniči, te Žepina i Stanišić.

Petar Stojić: »Poslije dužeg vremena nastupio sam u navalnom redu. Na tom mjestu zamijenio sam Orošnjaka, koji nije mogao igrati, jer je u prethodnim susretima bio pet puta opomenut. Da je navala bila efikasnija, susret smo mogli odlučiti u svoju korist. Sudac je propustio da dosudi bar jedan jedanaesterac u našu korist.

Svetozar Stanišić: »Bili smo terenski premoćniji, više u prvom nego u drugom poluvremenu. Zaslužili smo da osvojimo oba boda. Utakmica je bila dosta uzbudljiva i obe su ekipe ispoljile maksimum borbenosti. Obrana je bila bolji dio tima.« (jj)

TAKMIČENJE ZA STOLNOTENISKI KUP JUGOSLAVIJE

ŠIBENIK IDE DALJE

Takmičenjem za stolnoteniski kup Jugoslavije, koje je održano u nedjelju u Šibeniku, otvorena je ovogodišnja sezona stolnog tenisa u Dalmaciji. Na tom takmičenju sakupili su se najbolji igrači i igračice iz svih klubova s područja Dalmacije. Jedino su iz nepoznatih razloga odustali igrači Supetra sa Brača.

Za daljnje takmičenje plasirali su se kod muških »Šibenik«, a kod žena »Orkan« iz Dugog Rata.

Najinteresantnije borbe vodile su se između ekipa »Šibenika«, »Metalcac« i »Orkana« Muška ekipa »Šibenika«, iako oslabljena, zasluženo je porazila sve svoje protivnike, među kojima i službene prakve Dalmacije — ekipu »Metalcac« iz Zadra — i to sa 5:3. Ta je utakmica ujedno bila i najinteresantnija. »Metalcac« je poveo sa 1:0, nakon što je Sanković u dva seta tukao Jakića. Toholj, jedini igrač takmičenja koji nije izgubio partiju, ubrzo je izjednačio na 1:1.

Tada su za stol došli Mašina, najbolji igrač »Metalcac« i Deković. Prvi set Deković je riješio u svoju korist sa 22:20. U drugom setu vodila se ogorčena borba i Mašina je izjednačio na 1:1 u setovima. Treći set Deković je počeo dosta dobro i riješio ga u svoju korist. U ostalim susretima domaći su potpuno paralizirali momčad »Metalcac«.

Vrijedan uspjeh postigli su i pioniri III osnovne škole, koji su u seniorskoj konkurenciji osvojili odlično peto mjesto. Dugi Rat je oduvijek imao dobre igračice. To se ponovilo i

u nedjelju, kad su u odlučujućoj partiji pobijedili domaće sa

Košarkaši odvojeno

U Drnišu je prošle srijede održana osnivačka skupština košarkaškog kluba koji će nositi naziv »Partizan«. Za prvog predsjednika izabran je Dragan Zupanović.

Prvi košarkaški klub u Drnišu nastao je izdvajanjem dosadašnje sekcije društva za tjelesni odgoj »Partizan« u samostalno sportsko tijelo. Mladi i agilni drniški košarkaši pobrinuli su se odmah za svoje prostorijske, koje su sami renovirali. Treniraju na betoniranom igralištu, koje je također dje-

3:2. Mlade igračice »Šibenika« igrare su odlično, s obzirom da treniraju samo nešto više od 6 mjeseci. I druga ekipa »Šibenika« igrala je dobro, jer su osvojili treće mjesto.

Kod pojedinaca vrijedno je istačiti Tohotlja i Dekovića, te Mašinu i Buću, a kod igračica najbolje su bile Tadić, Bolanča i Denda.

Organizacija takmičenja bila je odlična. (DK)

PONOVO SE OTVARA PIONIRSKA NOGOMETNA ŠKOLA

Nakon jednogodišnjeg prekida ponovo će u okviru NK »Šibenik« početi rad Pionirska nogometna škola, kojom će upravljati posebni odbor na čelu sa Stojanom Miletom. Osim pionira, koji su bili učlanjeni u ovu školu, izvršit će se prijem novih članova rođenih 1951, 1952. i 1953. godine. U tu svrhu zakazan je sastanak sa pionirima za petak 18. o. m. u 19 sati u prostorijama kluba.

U NEDJELJU:

ŠIBENIK - BORAC

U nedjelju, 20. o. m. drugoligaš »Šibenik« sastaje se u trećem kolu proljetnog dijela prvenstva sa banjalučkim »Borcem«. Ishod ovog susreta je prilično neizvjestan, s obzirom da je »Borac« u prethodna dva kola izgubio bodove, pa je sigurno da će se svim silama boriti za što povoljniji rezultat.

S druge strane, domaća ekipa nastojat će se revanširati za teški poraz koji je doživjela prošle jeseni, kad je »Borac« sa 5:0 pobijedio pomlađenu ekipu »Šibenika«. Ipak tri osvojena boda na startu proljetnog prvenstva ulijevaju nade da će »Šibenik« u svoju bilanci upisati još dva boda i tako se još više učvrstiti pri vrhu tablice zapadne skupine.

Lijevi branič Šibenika Tomislav Friganović izjavio nam je: — Naš nedjeljni protivnik, kojemu — s obzirom na nepovoljan plasman — gori pod nogama, nastojat će pružiti žilav otpor. Unatoč tome vjerujem da ćemo osvojiti oba boda. Ovoga puta nastupit će ponovo i Orošnjak, kojemu je istekla kazna. Očekujem također punu podršku naših simpatizera.

(DK)

Natječajna komisija »Plavine«, trgovačkog poduzeća Šibenik, na osnovu člana 160 Statuta radne organizacije raspisuje

NATJEČAJ

za upražnjeno radno mjesto POMOĆNOG SKLADIŠTARA

Uvjeti:

- 1) da ima završenu školu kvalificiranih radnika u trgovini i da je u branši vođa i povrća radio najmanje 2 godine,
- 2) da nije osuđivan za krivična djela i da mu sudskom odlukom nije zabranjeno vršenje navedene dužnosti.

Osobni dohodak prema Pravilniku o raspodjeli osobnih dohodaka u poduzeću.

Natječaj traje do 30. ovog mjeseca. Molbe sa biografijom i opisom dosadašnjeg rada dostaviti na adresu: »Plavina«, trgovačko poduzeće Šibenik.

UPRAVNI ODBOR OSNOVNE ŠKOLE CISTA MALA raspisuje

NATJEČAJ

ZA TAJNIKA ŠKOLE U ČISTOJ MALOJ

UVJETI: Srednja stručna sprema. Prednost imaju kandidati sa više godina službe i položenim stručnim ispitom za radnika u administraciji.

Molbe i svi dokumenti po čl. 31. ZOJS-a šalju se Upravnom odboru škole Cista Mala. Rok natječaja do popunjenja radnog mjesta.

Molbe bez dokumenata neće se uzimati u obzir.

ŠUPE DVADESET I PETI U PULI

U Puli je u nedjelju održana prva biciklistička trka ove godine u našoj zemlji. Pobjednik te trke bio je član ljubljanskog »Roga« Janez Boltežer. Predstavnici biciklističkog kluba »Šibenik« Supe i Grozdanić zauzeli su 25. odnosno 32. mjesto. Trener biciklističke reprezentacije Jugoslavije Veselin Petrović odredio je po završetku trke širi izbor članova reprezentacije koji će doći u obzir za ovogodišnja takmičenja. Kako

smo doznali, i Supe je jedan od kandidata da ove godine obue dres sa državnim grbom.

Na putu za Zagreb u ponedjeljak je u Šibeniku boravio predsjednik Biciklističkog saveza Hrvatske i savezni kapetan biciklističke reprezentacije Stjepan Ljubić koji je razgovarao s predstavnicima Šibenika oko organizacije druge trke »Jadranske magistrale« i trke »Kroz Jugoslaviju«.

O tim i još nekim planovima naš suradnik je razgovarao s poznatim stručnjakom i u slijedećem broju donosimo njihov razgovor.

(DK)

OD SRIJEDE DO SRIJEDE

KINEMATOGRAFI

»ŠIBENIK«: premijera francuskog filma — FANTOM — (do 20. III)

Premijera francuskog filma — CRNA LALA (21—27. III)

»TESLA«: francuski film — TRIJUMF MIHAJLA STROGOVA — (do 17. III)

Premijera engleskog filma — KRIVI PUT — (18—21. III)

Premijera sovjetskog filma — KRVAVA VEZA — (22—23. III)

»20. APRILA«: premijera francuskog filma — STO TISUĆA DOLARA NA SUNCU — (do 20. III)

Premijera talijanskog filma — OPASNE KRIVINE — (21. do 24. III)

DEZURNE LJEKARNE

Do 18. III — Centralna — Ulica Borisa Kidrića.

Od 19. do 25. III — Varoš — Ulica bratstva i jedinstva.

ROĐENI

Mladenka, Luke i Janje Vrcić; Dijana, Ante i Ane Vukić; Damir, Sime i Anke Kozjić; Helena, Sime i Ivanice Skroza; O'dana, Nike i Golubice Erceg; Davorka, Sime i Milke Ljubić; Tonći, Marka i Milice Popov; Vlasta, Jose i Karnele Bušac; Marko, Ante i Ksenije Reljano-
vić; Julijana, Vojislava i Terezije Pellačić; Marijan, Viktora i Olge Malec; Dina, Radoja i Dušanke Jelić; Igor, Sime i Ružice Stura; Perica, Jere i Biserke

Bukić i Marica, Nedjeljka i Sanke Pender.

VJENČANI

Dimitrios Hajdutus i Blaženka Krnić; Zvonimir Baus i Stana Macura; Veljko Cukrov i Kristina Bilan; Josip Mudronja i Smiljana Lozić i Miloš Obradović i Olga Milutin.

UMRLI

Ivan Fantić, 58 godina i Marijan Sunara, star 77 godina.

SAOBRAĆAJNE VEZE

VLAKOVI

Za Zagreb u 9.55, 19.15 (preko Like) i 22.35 sati (preko Bihaća).

Za Beograd u 19.15 sati.

Za Split u 3.03, 6.56 i 14.40 sati.

AUTOBUSERI

Za Zagreb u 19 i 20 sati.

Za Rijeku u 4, 8.45, 9.15, 10.50, 11.45, 13, 14.35, 16.35, 19, 21.35, 22.30 i 23.35 sati.

Za Dubrovnik u 5.30, 8.30, 10, 11, 12 i 23.15 sati.

Izdaje i štampa: Novinsko-izdavačko poduzeće »Štampa« Šibenik

Direktor: MIRKO KNEŽEVIĆ
List uređuje redakcijski kolegij - Glavni i odgovorni urednik — JOSIP GRBELJA — Uredništvo: Šibenik — Ulica Petra Grubišića 3 — Telefon uredništva 25-62 — Rukopisi se ne vraćaju.
— Mjesečna pretplata za SFRJ 200 (2) dinara, za inozemstvo 400 (4) dinara - Tekući račun: Komunalna banka Šibenik 346-1-8 — Telefon štampanje 22-28 i 29-53.